

NÁMA HATTA

03 / 2024 • časopis hnutí Haré Krišna

Letní festivaly

Civilizace šílenců

Jak Klaus dostal Gítu

Kde je péče, tam je důvěra

Obsah

4 **SERIÁL**
Transcendentální deník 10
- Hari Šauri dás

9 **PŘEDNÁŠKA**
Civilizace šilenců
& Muž je také žena
- Śrīla Prabhupáda

11 **PŘEDNÁŠKA**
Krise víry 2
- Bhakti Vigjána Gósvámí

14 **ISKCON NEWS**
- Anádi Čaitanja dás

16 **ROZHOVOR**
Kde je péče o druhé,
tam je důvěra
- Anádi Čaitanja dás

21 **FESTIVAL**
17. Rathayatra: v Praze
- Rádhiká Sundarí déví dásí

25 **SANKÍRTAN**
Jak Klaus dostal Gítu
- Kéšava Purí dás
& Purušatraja dás

26 **REFLEXE**
Ochranný deštník
- Džaj Gurudév dás

28 **ROZHOVOR**
Padajátrá je naprostá
extáze.
- Anádi Čaitanja dás

34 **OCHRANA KRAV**
Nový projekt Surabhi Kuňdž
- Rádhiká Sundarí déví dásí

35 **OCHRANA KRAV**
Otevřený dopis oddaným
v české játre
- Bhaktivaibhava Svámí

36 **ZDRAVÍ**
Ájurvédské byliny 2
- Íšání déví dásí

38 **FESTIVAL**
Glastonbury 2024
- bhaktin Sarasvatí
Bauerová

40 **RECEPT**
Buchtičky s vanilkovým
krémem
- Bradža Rání déví dásí

Zakladatel-áčárja Śrī Śrīmad A. Č.
Bhaktivédánta Svámí Prabhupáda
Mezinárodní společnost pro vědomí Kříšny

Vydavatel

CENTRUM PRO VÉDSKÁ STUDIA
Lužce 48, Karlštejn 267 18
www.harekrsna.cz
www.harekrsna-luzce.cz
www.govindashop.cz
www.govinda.cz

REDAKTORKA: Džalángí déví dásí
736 245 446, jalangi@email.cz

SAZBA: Madhu Pandit dás

KOREKTURY: Hémalató Thákurání déví dásí

PŘEDPLATNĚ: Íšání déví dásí

774 919 977, namahatta@seznam.cz

SPOLUPRACOVALI:

ANANGA SÉVIKÁ DÉVÍ DÁSÍ, BHAKTA ANTONÍN
PAVELKA, BHAKTA BOB, LÓKA SÁRANGA DÁS,
BHAKTA JAN MAREŠ, NITÁI NAVADVIPAČANDRA
DÁS, NRISINHA ČAITANJA DÁS, RÁMAKÉLI DÉVÍ DÁSÍ,
RÁSABIHÁRI DÉVÍ DÁSÍ, SARVÁSUKHA DÁS, SUĐZANÍ
DÉVÍ DÁSÍ, TÍRTHAKARA DÁS

V časopise jsou použity obrazové
podklady z BBT

Čtvrtletník Nāma Hatta, 28. ročník, č. 3
Vydáno v létě 2024

Registrační číslo MK ČR E 16036

Príspevky na vydávání časopisu
můžete zasílat na adresu vydavatele
nebo na účet časopisu:
2401331184 / 2010

Kde nás najdete

Centrum pro védská studia,
Lužce 48, Karlštejn, 267 18
tel. 311 516 558, 736 107 009
www.harekrsna-luzce.cz

Farma Krišnúv dvůr,
Městečko u Benešova č. 1,
Postupice, 257 01
tel. 603 700 512
www.krisnuvdvur.cz

**Haré Krišna centrum
Harinám Mandir,**
Zenklova 107, Praha 8, 180 00
tel. 603 205 991
facebook.com/harinama.mandir

**Kazatelské centrum
Prabhupád bhavan,**
Kapucínské nám. 310,
Brno-střed, 602 00
tel. 739 634 848
www.bhavan.cz

Náma Hatta centrum Čakra,
Lutošín 7, Kostelec na Hané,
798 41
tel. 731 154 233

Kazatelské centrum Hari-dhám,
tel. 603 958 447
www.haridham.cz

Farma Nava Gókula,
Skavsko 518, Morkovice-Slížany
tel. 605 732 154
www.gokula.cz

VEGETARIÁNSKÉ RESTAURACE

Góvinda, Soukenická 27, Praha 1
tel. 605 700 872
www.govindarestaurace.cz

Góvinda, Na hrázi 5, Praha 8
tel. 284 823 805
www.govinda-vegclub.cz

Balaráma, Orlická 9, Praha 3
tel. 222 947 365
www.balarama.cz

Góvinda, Husova 464, Benešov
tel. 731 761 831
www.govindabene.cz

Haré Krišna,

občas mám pocit, jako by vše bylo jak poprvé. Nějak se probírám existencí, mám za sebou perný den plný různých úkolů, které více či méně úspěšně zvládnou, a pak se konečně ocitnu mezi oddanými, zapojím se do kirtanu a odstříhnu se od všeho, co bylo nebo bude. Jsem jenom tady a teď. Ponořím se do zpívání svatého jména a nic jiného mě nezajímá. Někdy se mi do hlavy vkrade vzpomínka na úplně první začátky v chrámu na Zličíně, když Vidjávačaspati prabhupád zpíval ty nejlepší melodie Suhótry Svámího, a někdy dokonce cítím i tu vůni, která tam panovala – vonné tyčinky spolu s čónsem z hořčice, asafoetidy a černého pepře na ghí.

A pak přijde přednáška, a já nevím, jak je to možné, ale slova, která slyším, mi jdou přesně do srdce, jako kdyby mi Krišna chtěl vzkázat, v čem se mám polepšit, co je potřeba dělat jinak a lépe, na co se zaměřit především, a hlavně – že nikdy nesmím zapomenout na cíl toho všeho, veškeré askeze, odříkání a duchovní praxe. Na lásku k Bohu. Ničím nemotivovanou a nepodmíněnou.

Ten cíl se mi na jednu stranu jeví tak vzdálený, zvláště když si představím vznešené oddané popisované například na stránkách Śrímada Bhágavatamu, až někdy ztrácím naději, zda to je vůbec možné. Na druhou stranu tu jsou ale příklady současných vaišnavů, jejichž jemné chování i hluboké realizace jsou výsledkem věrného následování pokynů Śrity Prabhupády a duchovních mistrů, a také milostí starších oddaných, kteří jim celou cestu pomáhali.

Pro mě osobně je příběhem plným naděje osud mé drahé přítelkyně Kalávati dévi dásí, původně divoké holky z Karlových Varů, se kterou jsme spolu s Tungavidjou dévi dásí několik let brázdily republiku v sankirtanovém autě a která se pomalu a postupně stala tak pokročilou duší, že opustila tělo se jménem Pána Džagannátha na rtech.

A i když se naše společná služba nevyhnula ani různým očistám a nárazům eg jednoho o druhé, letos během Rathajátry nebo i krátké návštěvy tábora jsem na ni myslela víc než kdy jindy. A uvědomovala si, jak moc mi chybí ta její veselá povaha, její odhodlání se se mnou kamarádit, ať chci nebo nechci, i důslednost, s jakou se snažila dohlédnout na to, abych náhodou nepadla do máji. A bylo mi jasné, že nic není samozřejmé a že MUSÍME mít rádi oddané, které nám do cesty poslal Krišna, dokud tu jsou!

Vaše služebnice
Džalángi dévi dásí

Zveme vás!

na **středeční program**
v Góvindě,
Soukenická 27, Praha 1
od 18 hodin

na **nedělní hostinu**
v chrámu Lužce,
Lužce 48, Karlštejn
od 14 hodin

a do dalších chrámů, středisek a restaurací
hnutí Haré Krišna po celé České republice

Šrí Vrindávan Dhám

3. prosince 1975

Dnes ráno si Prabhupáda jako první věc postěžoval na to, že ho v noci rušilo něčí chrápání. Prabhupáda překládá v obývacím pokoji, který je vedle pokoje pro služebníky, kde spíme my tři. Jelikož na Harikéšu nebyla dříve žádná stížnost, dospěli jsme k závěru, že viníkem je buď Hansadúta nebo já, takže nyní sdílíme místnost v Domu pro hosty.

Dnes jsem dal Šrílovi Prabhupádovi nové tilakové zrcátko. To předchází byla předělaná pudřenka, kterou dostal darem v Japonsku, s obrazcem ze slonoviny na víčku a zrcátkem uvnitř. Pudr byl odstraněn a nahrazen obrázkem Rádhy a Krišny. V září jsem požádal místního řemeslníka, aby udělal novou pudřenku jako dárek pro Šrílu Prabhupádu k Vjása-púđže, ale dostal jsem ji až včera večer, o dva měsíce později. Je vyrobena z masivního stříbra s pávem vyraženým na dně a zlatou rytinou zobrazující Krišnu a Balarámu ve vrindávanském lese na víčku. I když je podstatně těžší než ta, kterou nahrazuje, Prabhupáda vypadal, že se mu moc líbí. Překvapilo mě a potěšilo, když mi nabídl svou původní.

* * *

Během poslední návštěvy od srpna do září Šríla Prabhupáda strávil tři týdny od Džanmáštamí přes Rádháštamí pečlivým dohledem na každý aspekt správy chrámu a pokračuje v tom i během této cesty. Osobně si prohlédl chrám, Dům pro hosty a restauraci. Ujistil se, že udržujeme správné standardy uctívání Božstev, jako je dohled na kvalitu bhógy a prozkoumání květin, které nakupujeme pro girlandy Jejich Veličenstev. Měl přehled o účasti oddaných na programech a ozval se, kdykoliv naše standardy čistoty a přesnosti nedostačovaly. Dokonce se zabývá i tím, jak najatí dělníci vykonávají svou práci. Plány pro novou budovu gurukuly a mnohé další důležité rysy života v tomto velkém a významném chrámovém areálu přitahovaly jeho starostlivou pozornost. Tato návštěva se v ničem neliší. Mnozí z jeho žáků zde se sotva připojili k hnutí a mají málo či žádné zkušenosti s řízením záležitostí v Indii. Proto Prabhupáda osobně kontroluje vše – opravuje, radí a někdy kárá.

Višála dás dnes ráno dostal ochutnávku Prabhupádova pokárání. Višálovi je asi pětatřicet, podsaditě postavy, je to jeden z prvních oddaných z Ameriky. Je milý a rád se snaží potěšit, avšak jeho výstředně pokorné vystupování může hraničit až s obtěžováním. Prabhupáda obvykle přijímá Višálovo nadnesené vychvalování s dobrou náladou a oceněním, ale dnes ráno se rozhodl, že na velebení není ten správný čas.

Když Prabhupáda vyšel přední branou na svou ranní procházku, Višála napodobil védské bráhmany pronášením některých veršů ze Šrímad-Bhágavatamu k Prabhupádově chvále: „Myslíme si, že osud nám přál se s tebou, ó dobrotivý, setkat...“

Prabhupáda svírající spirálově zúženou vycházkovou hůl, kterou mu sám Višála daroval k letošní Vjása-púđže, ukázal stříbrnou špičkou na nějaké louže u vchodu do chrámu a jízlivě ho přerušil: „Je to milost osudu, že nedohlédneš na to, aby tu bylo řádně uklizeno?“

Višála, nečekaně přerušen a poněkud zaskočen, omluvně koktal: „Já... omlouvám se. Postarám se o to, Vaše Božská Milosti. Je to moje chyba.“

Prabhupádova tvář zůstala jako z kamene. „Proč je tu voda? Taková voda lidem zašpiní boty; bude to tu špinavé. Copak to nevidíš?“

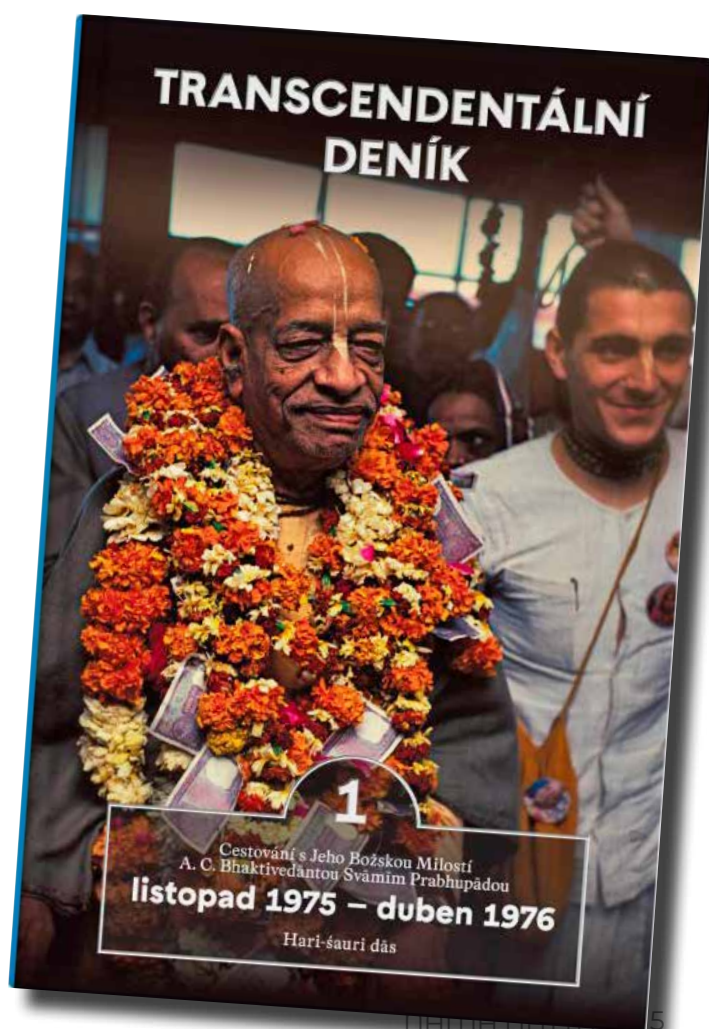
„Jsem slepý. Je mi to líto. Dohlédnu na to, aby to bylo pro vás uklizeno.“

„Otevři oči a dívej se. Co zmůžeš pouze svými modlitbami? Dělej něco praktického!“

Ponechal Višálu s ústy dokořán a mocně odkráčel po silnici se svými pobavenými žáky v závěsu.

Harikéša prabhu vnímal v poznámkách Šríly Prabhupády jistou dávku ironie. „Jde o argument, který nám lidé vždy předhazují,“ řekl. „Co zmůžou vaše modlitby? Dělejte něco praktického. Lidé tak často kritizují oddané.“

Prabhupáda odpověděl, že vědomí Krišny je praktická stránka jógy. Řekl, že to není jen systém, jak si

Čaitanja Maháprabhu ukázal, jak kázat vědomí Krišny po celém světě.

„mačkat nos“. Vědomí Krišny není pouhý sentiment a výmluva pro nicnedělání, a není ani pravda, že oddaní nejsou schopni dosáhnout skutečného úspěchu. Vysvětlil, že skutečný problém tkví v tom, že lidé nenásledují Krišnovy pokyny správně. Jestliže se někdo prakticky odevzdá Krišnovi, bude všechno úspěšné.

„Tato praktičnost,“ řekl, „znamená, že Krišna vše zařídí. Vy se musíte pouze odevzdat Krišnovi. Nezmůžete nic. A jakmile si pomyslíte, že jste něčeho schopni, pak jste darebáci. Okamžitě jste darebáci.“

„Jen zcela odevzdaná duše tedy může dělat všechno dokonale?“ zeptal se Harikéša.

Prabhupáda odpověděl: „Nemůže dělat nic. Všechno dělá Krišna. Musí však pomocí vědomí Krišny použít svou inteligenci. I když je inteligentní, nic nezmůže.“

Harikéša dodal: „Kromě odevzdání se.“

„Ano. Může se odevzdat a Krišna se o vše postará. Musíte jednat velmi upřímně pod vedením Krišny, a pak bude válka úspěšná, stejně jako to udělal Ardžuna.“

Harikéša chtěl bližší vysvětlení. „Takže nedokonalá činnost je znakem nedostatku odevzdání se?“

„Ano,“ řekl Prabhupáda. „Pracujte upřímně, oddaně a mějte víru, že vás Krišna ochrání před vším nebezpečím. Rakšišjati iti višvása-pálanam. ‚Odevzdal jsem se upřímně Krišnovi. Nyní mi Krišna poskytne veškerou ochranu.‘ Tato víra je začátek oddaného života – víra.“

„Je tato víra šraddhá, nebo ništhá?“ zeptal se Harikéša.

„Šraddhá. Na počátku je šraddhá. Když pak oddaný udělá pokrok, ustálí se a ví, že Krišna ho ochraňuje.“ Prabhupáda šel svižně, občas se zastavil, aby zdůraznil nějakou pointu, někdy aby pozdravil místní obyvatele slovy „Haré Krišna“, a jindy něco poznamenal o okolí. Přesně po půlhodině se otočil a zamířil zpátky do chrámu.

Po vstupu do chrámového komplexu si Prabhupáda všiml západní hippie dívky, která bydlí v Domu pro hosty. Upozornil jeho manažery, že lidé v takovém oděvu by neměli být přijímáni do Domu pro hosty jen proto, že jsou platicími hosty. Musíme uplatnit určitou rozvážnost, jinak nás místní obyvatelé nebudou považovat za lepší, než jsou naši návštěvníci z řad hippies.

Akšajánanda Mahárádž vysvětlil, že „ta hippie souhlasila po svém příjezdu nosit sári, nyní se vrátila ke svým starým šatům“.

Prabhupáda řekl: „Ano, to je síla zvyku.“

Akšajánanda řekl Prabhupádovi, že nedávno přijel jeden mladý muž oblečený podobným způsobem, ale po několika dnech si oholil hlavu a stal se oddaným. Prabhupáda mu řekl, že to je v pořádku, ale mezitím chrám vejde ve známost jako „středisko hippies a prestiž chrámu utrpí“. Přesto souhlasil, že musíme dát každému šanci stát se oddaným; pokud však nezmění své návyky po třech dnech, měli bychom je požádat, aby odešli.

* * *

Prabhupáda dnes ráno provedl na chrámovém nádvoří ohňovou oběť pro zasvěcení Lókanátha, Šrídharma a Prithu-putry do řádu sannjásu, zatímco tito jeho žáci z Indie, Ameriky a Francie seděli proti němu. Pronesl krátkou řeč založenou na sannjáské mantře začínající „etán sa ásthája parátma-ništhám“ z Čaitanja-čaritámrity. Řekl jim, že i když jsou mladými muži uprostřed velmi silné hmotné energie, pokud si jen udrží plnou víru v Krišnu a budou následovat předchozí áčárji, zůstanou stálí. Řekl jim, že toho dosáhnou pronášením mantry Haré Krišna. Dokonce jim doporučil, že jako sannjásí by měli zpívat kola navíc. Popsal zasvěcení do sannjásu jako

poslední obřad v systému varnášramy a sannjásího jako gura ostatních společenských a duchovních skupin. Řekl jim, aby následovali příklad Šrí Čaitanji Maháprabhua a kázali po celém světě.

„Kázání také není příliš obtížné, protože si nemusíte nic vymýšlet. Vše už tady máme, a je to pokyn Čaitanji Maháprabhua. Čaitanja Maháprabhu také přijal sannjás ve velmi raném věku, v pouhých čtyřiaadvaceti letech. Prakticky ukázal svými činnostmi, jak kázat vědomí Krišny po celém světě. A každému přikazuje: ‚ámára ágjája guru haňá tára éi deša‘: ‚Nezáleží na tom, v jaké zemi žijete. Snažte se osvobodit lidi tím, že se stanete jejich guruem.‘

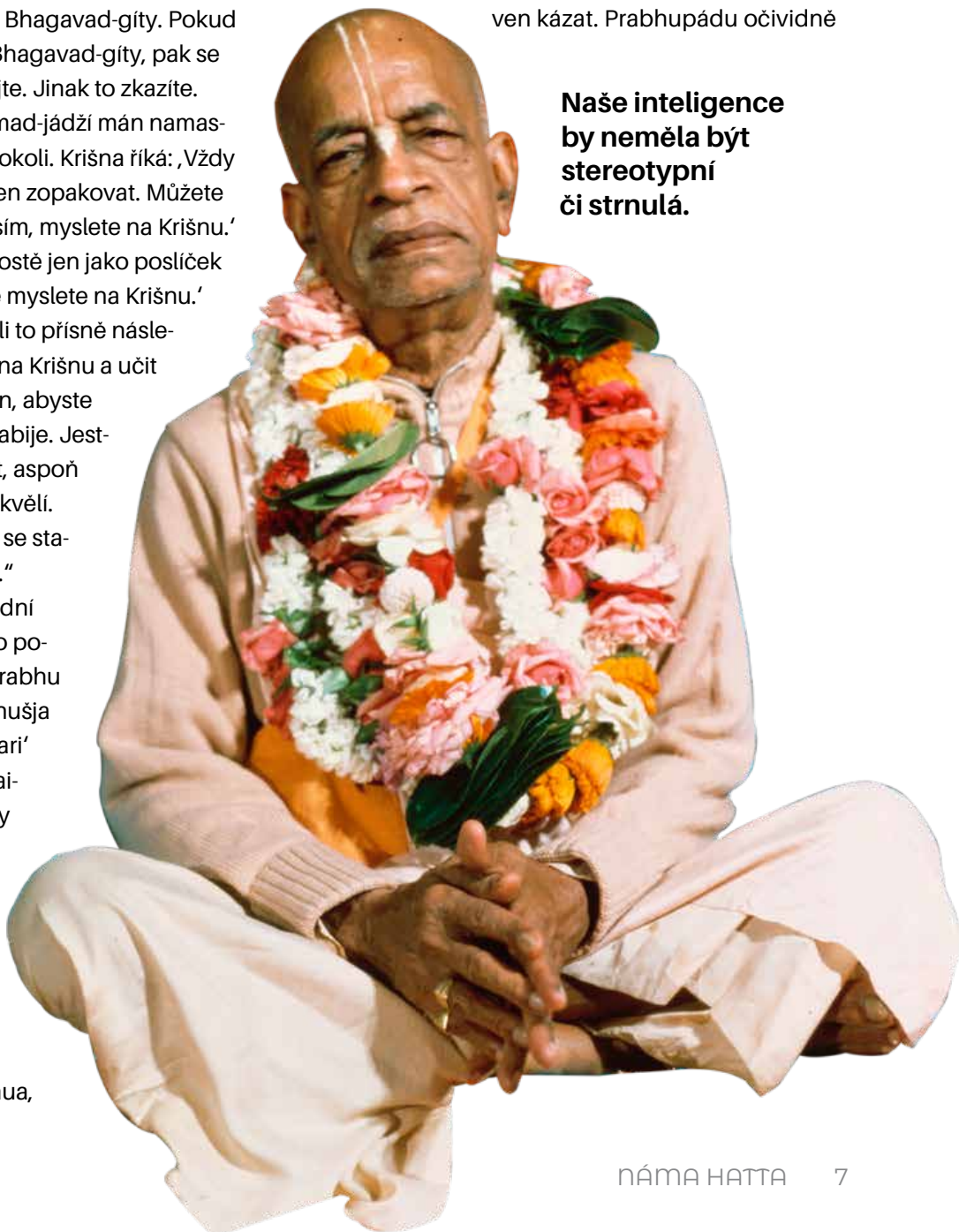
A jak se člověk stane guruem? To je také velmi snadné. Šrí Čaitanja Maháprabhu říká: ‚jaré dékha, táre kaha krišna-upadéša.‘ Nesmíte nic vymýšlet. Jen se snažte opakovat pokyny Bhagavad-gíty, Krišna-upadéša. Nejen Bhagavad-gíty, existuje mnoho dalších pokynů. Obzvláště však pokyny Bhagavad-gíty. Pokud jednoduše ponese poselství Bhagavad-gíty, pak se stanete guruem. Nic nevymýšlejte. Jinak to zkažete. ‚Man-maná bhava mad-bhakto mad-jádží mán namas-kuru.‘ Takovou věc může říct kdokoli. Krišna říká: ‚Vždy na Mě mysl.‘ Můžete to prostě jen zopakovat. Můžete říkat ostatním: ‚Drahý pane, prosím, myslte na Krišnu.‘ Nevyžaduje to příliš vzdělání. Prostě jen jako poslíček předejte zprávu: ‚Pane, neustále myslte na Krišnu.‘ Pak se stanete guruem. Budete-li to přísně následovat, sami budete také myslet na Krišnu a učit ostatní ‚Milý pane, prosím vás jen, abyste myslel na Krišnu‘, nikdo vás nezabije. Jestli nebudou vaši radu následovat, aspoň vás ocení: ‚Ó, tito sannjásí jsou skvělí. Radí nám myslet na Krišnu.‘ Pak se stanete guruem. Je to jednoduché.“

Skončil odkazem na mezinárodní sestavu svých kandidátů. „Touto povinností pověřil Čaitanja Maháprabhu Indy. Bhárata-bhúmité haila manušja džanma jára džanma sárthaka kari‘ kara para-upakára. To je mise Čaitanji Maháprabhua, každý Ind by se měl naučit, co je vědomí Krišny, a kázat to po celém světě. Tak zní Jeho pokyn. Naši Indové se však o něj nestarají. Proto nezáleží na tom, zda jde o Inda, Evropana nebo Američana. Ten, kdo ponese pokyn Čaitanji Maháprabhua,

z toho bude mít prospěch. Bude oslavován. Neváhejte proto, duše totiž není indická ani americká. ‚Ahan brahmásmi.‘ Každý z nás je nedílnou částí Krišny a naším postavením je Brahman. ‚Brahma-bhútaḥ prasannát-má.‘ Z této úrovně pokračujte v kázání nauky vědomí Krišny. Plněním pokynu Šrí Čaitanji Maháprabhua budete oslavováni, tato země bude oslavována, celý svět z toho bude mít prospěch. Děkuji vám mnohokrát.“

Jeden po druhém tito tři muži předstoupili ve svých nových oděvech sannjásích. S jasnými tvářemi a nadšením pokorně přijali své tridandy a titul „Svámi“, zatímco celé shromáždění oddaných hlasitě volalo: „Haribó! Džaja!“ Pak všichni vhodili obilí do obětního ohně, aby dokončili obřad.

Potom všichni tři noví sannjásí přišli do Prabhupáda bytu přijmout jeho požehnání. Prabhupáda se děl u psacího stolu vedle krby. Dal každému girlandu a povzbudil je, aby se ihned vydali ven kázat. Prabhupádu očividně

**Naše inteligence
by neměla být
stereotypní
či strnulá.**

těší, když vidí své žáky odevzdávat se plně službě Nejvyššímu Pánu. S pomocí těchto odevzdaných žáků je schopen šířit vědomí Krišny po celém světě.

Přesto Prabhupáda neuděluje sannjás bez rozmyslu. Nedávno přijeli z Německa dva mladíci, Alanátha a Sučandra, požádat o povolení přijmout sannjás. Prabhupáda diskutoval jejich žádost s Hansadútou, stejně jako s Bhavánandou a Sudámou Mahárádži, kteří právě přijeli z New Yorku. Prabhupáda naznačil, že považuje tyto hochy za poněkud mladé na to, aby přijali sannjás. Varoval je, že je velmi obtížné zůstat ve stavu odříkání, zejména v západních zemích. Uvedl příklad dvou svých vedoucích žáků, obou členů GBC, kteří padli za oběť máji poté, co se stali sannjásími. Prabhupáda vysvětlil: „Mája je nesmírně silná. Máslo v blízkosti ohně zaručeně roztaje.“

Elegantním gestem mávl levou rukou do vzduchu a pravou rukou se s ní spojil zespoda. „I když máslo udržujeme zde, oheň přijde. Snažil jsem se tolika způsoby vymyslet, jak je udržet odděleně, ale nejde to. Jsou to duše, samozřejmě, ale májá je velmi silná.“

Bhavánanda a Sudamá Mahárádžové tu zůstávají pár dní před odjezdem do Bengálska. Mají v plánu

pronajmout si dvě třináctimetrové lodě a navštívit všechny vesnice podél Gangy. Chtějí zpívat kirtan, rozdávat prasádam a získávat nové oddané. Prabhupáda rozhodl, že oba němečtí oddaní by měli kvůli dalšímu výcviku jet s nimi.

Ne každý rád vidí nového sannjásího. Po svém příjezdu Hansadúta také požádal Prabhupádu o sannjás. Jeho žena, Himávati, se o tom však v Německu doslechla a okamžitě přispěchala do Vrindávanu, aby proti tomu protestovala. Byla velmi rozrušená, ale Šríla Prabhupáda ji uklidnil. Přesto stále neústupně nesouhlasí s tím, aby její manžel přijal sannjás. Prabhupáda ho k tomu tedy nepovzbuzuje. Hansadúta je poněkud zmaten a neví, co by měl dělat, a chce po Prabhupádovi, aby rozhodl jeho osud. Prabhupáda mu však přímý pokyn nedává. Ponechává rozhodnutí na Hansadútovi.

* * *

Dnes odpoledne, zatímco Prabhupáda nahoře odpočíval, jsem si všiml, že nádoba na vodu v jeho bytě je prázdná. Napadlo mě vzít ji dolů a naplnit ji, ale váhal jsem, protože mi Šríla Prabhupáda dal pokyn, abych ho neopouštěl. Byl jsem na rozpacích: „Pokud se Šríla Prabhupáda probudí a já tu nebudu, nebude to dobré. Na druhou stranu, pokud požádá o pití, až se probudí, bude muset počkat.“ Nebyl jsem si jistý, co mám dělat, ale rozhodl jsem se, že nejlepší bude počkat.

Prabhupáda se samozřejmě ihned po probuzení posadil u stolku a řekl mi, abych nalil do sklenice vodu. Nesměle jsem vysvětlil, že v nádobě není voda a že budu muset sejít dolů, abych nějakou opatřil.

Zeptal se mě: „Nenapadlo tě ji naplnit, když jsem spal?“

Vysvětlil jsem mu své dilema a Šríla Prabhupáda lehce pokývl hlavou. „Hm, v pořádku,“ ale jeho tón naznačil, že to bylo jen druhé nejlepší rozhodnutí.

Z této události chápu, že i když je nezbytné přísně následovat pokyny duchovního mistra, trocha inteligence při jejich aplikaci je také zapotřebí. Prvotřídní služebník bude předvídat potřeby svého duchovního mistra, místo aby jen čekal, až mu bude vše řečeno. Ten, kdo umí potěšit gurua, může dělat mnoho věcí z vlastního podnětu, a přesto přísně dodržovat všechny pokyny. Naše inteligence by neměla být stereotypní či strnulá. 🙏

Šrí Šrí Nitái Navadvípačandra

Maháprasádam

SLADKOSTI • SLANÉ KEŠU • ČIDVA • SMĚS OŘECHŮ A SUŠENÉHO OVOCE

K DOSTÁNÍ:

- v restauraci Góvinda Soukenická, Praha •
- v chrámu ISKCON Lužce •
- online na www.govindashop.cz (pouze pokud objednáváte i jiné zboží z e-shopu) •
- možnost zaslání poštou - samotné maháprasádam objednávejte na e-mailu ss.tm@seznam.cz •

Civilizace šílenců

„Stejně, jako spící člověk ve snu jedná podle těla, které se projeví v jeho snu, nebo považuje toto tělo za sebe sama, podobně tento člověk považuje tělo, ve kterém se nachází, za sebe sama. Toto tělo získal podle svého předchozího zbožného či bezbožného života a sám není schopen poznat svůj předchozí či budoucí život.“

*jathágjas tamasá (jukta)
upásté vjaktam éva hi
na véda púrvam aparana
našta-džanma-smritis tathá
(ŠB 6.1.49)*

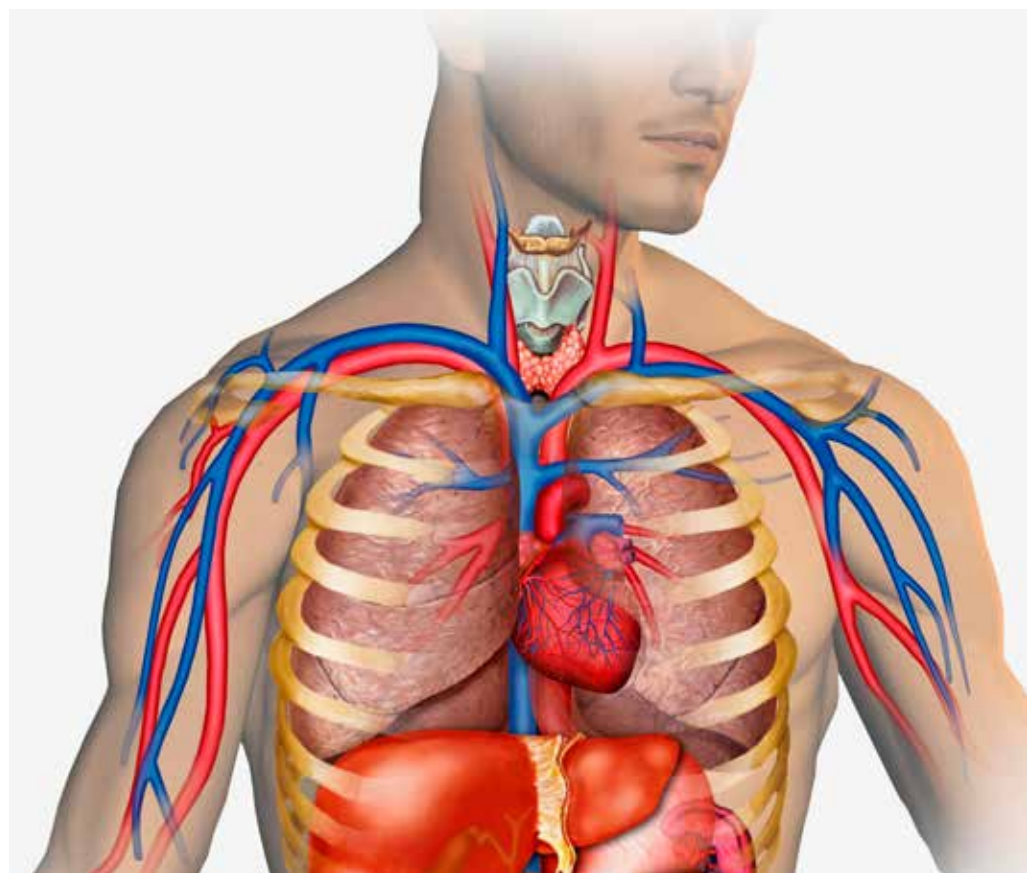
Takto se věci mají. Jsme tak pokročili ve vědeckém poznání, že ani nevíme, „Kdo jsem byl před tímto životem a kým se stanu po tomto životě?“ Život pokračuje. To nám říká duchovní poznání. Ale oni nevědí dokonce ani to, že život má pokračování. Myslí si, „Nějakou náhodou jsem získal tento život, a po smrti je s ním konec. Zapomeňte na minulost, přítomnost či budoucnost. Užívejme si.“ Tomu se říká nevědomost, tamasá, nezodpovědný život. Proto agjah. Agjah znamená někdo, kdo nemá poznání. A kdo nemá poznání? Tady se říká tamasá. Ti, kdo jsou v kvalitě nevědomosti. Existují tři druhy hmotné přírody, její kvality: sattva, radžas, tamas. Sattva-guna znamená, že všechno je průzračné, jasné, prakáša. Teď je nebe zakryté mraky, sluneční svit není jasný. Ale nad tímto mrakem je sluneční svit, všechno je jasné. A uvnitř tohoto mraku není

nic jasné. Podobně ti, kdo jsou v sattva-guně, mají ve všem jasno, a ti, kdo jsou v tamo-guně, nechá-pou nic, a ti, kdo jsou někde mezi, ani v sattva-guně, ani v tamo-guně, uprostřed, se nacházejí v takzvané radžo-guně. Tři guny. Tamasá. Tito se pouze zajímají o současné tělo, nezajímá je, co se stane v budoucnosti, a nevědí nic o tom, co bylo před tímto životem. Na jiném místě je to také pěkně popsáno: núnan pramattah kuruté vikarma (ŠB 5.5.4) Pramattah, prostě jako šílenec. Šílenec neví, proč se stal bláznem. Zapomněl to. A neví ani, co se stane v důsledku jeho činností. Blázen.

Tato civilizace. moderní civilizace, je prostě jen šílená civilizace. Nemají žádné poznání o minulém životě, a ani se nezajímají o budoucí život. Núnan pramattah kuruté vikarma (ŠB 5.5.4) A naplno se věnují hříšným činnostem, ne-

boť nevědí nic o minulém životě. Zkrátka jako pes. Pes netuší, proč se stal psem nebo čím se stane v příštím životě. Pes mohl být ve svém předchozím životě ministerským předsedou, ale když se stane psem, zapomene na to. To je další z vlivů máji. Prakšépátmíká-šakti, ávaranátmíká-šakti. Májá má dvě energie. Kdyby se někdo v důsledku svých hříšných činností stal psem a pamatoval si „V minulém životě jsem byl premiérem, teď jsem se stal psem“, nedokázal by takto dál žít. Májá proto pokryje jeho poznání. Mritju. Mritju znamená, že všechno zapomenete. Tomu se říká mritju. Stejnou věc zažíváme každý den a noc. Když v noci sníme, jsme v jiné atmosféře, v jiném životě, zapomeneme na toto tělo, na to, že „ležím zde. Moje tělo leží ve velice pěkném bytě, na pěkném povlečení“. Ne.

Člověk považuje tělo, ve kterém se nachází, za sebe sama.

A ve snu pak třeba chodí po ulici nebo je na kopci. Něco někde vezme. Ve svém snu něco vezme... Všichni se zajímají jen o toto tělo. Zapomínáme na předchozí tělo. A to se nazývá nevědomost. Je to nevědomost, a čím více se dostaneme z nevědomosti do poznání, tím je náš život úspěšnější. Pokud zůstaneme v nevědomosti, žádný úspěch nepřijde. Jen promrháme tento život. Naše hnutí pro vědomí Krišny se tedy snaží pozvednout lidi z nevědomosti k poznání. To je celý účel védské literatury: osvobození. Krišna říká v Bhagavad-gítě o oddaných – ne o všech – téšán ahan samuddhartá mritju-sansára-ságarát (Bg. 12.7) A také:

*téšán évánukampártham
aham agjána-džan tamah
nášajámj átma-bháva-sthó
gjána-dípéna bhásvatá*
(Bg. 10.11)

Pro speciální osoby, pro své oddané... Krišna se nachází v srdci každého, ale oddanému, který se snaží pochopit Krišnu, Krišna pomáhá. Krišna pomáhá. Pro neoddané, které Krišna nezajímá... Kterí jsou jako zvířata, jen jídlo, spánek, sex a obrana... Které nic nezajímá, nic o Bohu nebo jejich vztahu s Bohem... Těm, kdo si myslí, že Bůh není, Krišna také říká „Ano, není žádný Bůh. Spi dál“. Proto je potřeba sat-sanga. Tato sat-sanga, satán prasangát. Ve Společnosti oddaných probouzíme naši zvědavost o Bohu. Proto potřebujeme tato (kazatelská) střediska. Pokud by to nebylo potřeba, neotvírali bychom tolik středisek.

Ne. Děláme to ve prospěch lidské společnosti.

*přednáška ŠB 6.1.49, farma
v New Orleans, 1. srpna 1975*

Muž je také žena

*tám éva tóšajám ása
pitrijénárthéna jávatá
grámjair manóramaih kámai
prasídéta jathá tathá*
(ŠB 6.1.64)

Poté, co spatřil tuto ženu, pak neustále, dvacet čtyři hodin denně, o tom přemítal, o těchto chtivých tužbách. Kámais tais tair hrita-gjánáh (Bg. 7.20). Stane-li se člověk chtivým, ztratí tak veškerou svou inteligenci. Celý svět se točí na základě těchto chtivých tužeb. To je hmotný svět. A protože jsem chtivý, vy jste chtivi, každý z nás, jakmile nejsou mé touhy naplněny, nebo vaše touhy, stávám se vašim nepřítelem, a vy se stáváte mým nepřítelem. Nedokážu vidět, že děláte velice dobrý pokrok. A vy nedokážete vidět, že já dělám velmi dobrý pokrok. To je hmotný svět, plný závisti, chtivých tužeb, káma, kródha, lóbha, móha, mát-sarja. To je základ tohoto hmotného světa.

Stane se tak... Byl vychován podle tradice, aby se stal bráhma-

nou, šama, dama, avšak jeho pokrok se zastavil kvůli tomu, že byl připoutaný k jedné ženě. Proto je podle védské civilizace žena považována za překážku v duchovním pokroku. Základem celé této civilizace je vyhybat se... Ženě... Nemyslete si však, že se tu hovoří jen o ženách jako takových. Muž je také ženou. Nemyslete si, že žena je tu zatracována a muž ne. Žena znamená požitek a muž znamená poživatel. Takový pocit, takový druh pocitu je zatracován. Vidím-li ženu jako požitek, chovám se jako muž. A vidí-li nějaká žena jiného muže jako požitek, pak se také chová jako muž. Žena znamená požitek a muž znamená poživatel. Každý, kdo má tyto pocity požívání si, je tedy považován za muže. Zde jsou tedy obě pohlaví určena k... Každý si plánuje, jak si užívat. Proto se chová jako nepravý puruša. Jinak jsme všichni původem prakriti, dživa, ať jsme muž či žena. To je jen vnější oděv.

*přednáška ŠB 6.1.64-65,
Vrindávan, 1. září 1975*

Oddaní jsou navzájem spojeni filozofií a stylem života.

KRIZE VÍRY

dokončení z minulého čísla

Odevzdání se

Saṅdžaja v Bhagavad-gítě vysvětluje překonání této krize na příkladu Ardžuny, když se odevzdá a vidí Krišnu jako svého duchovního mistra. V jednu chvíli Ho přestane vnímat jako svého přítele a říká, že je Jeho žákem. Ale zároveň říká: Já nepůjdu bojovat, Krišno. A to je ono, to je ta krize. Chci se odevzdat, ale nechci se odevzdat. Chci se odevzdat, ale nechtěj po mně, abych šel bojovat. On není ve skutečnosti

připraven ztratit svou nezávislost. Vraťme se ještě na moment k té první krizi, já zapomněl na jednu velice zajímavou věc: je známý psychologický fakt, že miminka považují své rodiče za mystické osobnosti. Pro malé miminko jeho rodič je všemocný. Je tak velký a mocný. Pro malé dítě rodič dokáže dělat zázraky. A stejně tak začínající oddaný, aby získal víru v sádhua, potřebuje nějaké zázraky. A když je nevidí, začíná si je představovat.

Ó, to je tak zázračný muž, on mi čte myšlenky! Často můžete tohle vidět u začínajících oddaných, když mluví o svých duchovních mistrech. Ve skutečnosti je to o tom, že oni ho potřebují tak vnímat, aby mu mohli věřit, oni jinak nemají ten pevný základ, nevědí, jak mu důvěřovat, čemu věřit, čemu ne. Idealizují si sádhuy, idealizují si oddané, myslí si, že jsou totálně dokonalí, a nemají rozvinutou skutečnou víru, protože skutečná víra se zakládá na víře

Aby ses mohl posunout na další úroveň oddané služby, musíš rozpustit tuhle falešnou duchovní osobu, kterou jsi stvořil ty sám.

v šástru. Prabhupáda to také říkal svým žákům, nevěřte mně, já vás můžu zklamat, věřte Krišnovi. A to je velice důležité v této fázi duchovního vývoje – pomoci oddaným umístit své srdce správným způsobem.

Pranáma mantra

Tato fáze vývoje je také symbolicky spojena s přijetím pranáma mantry, kdy ta symbolika spočívá v úspěšném překonání naší krize důvěry. V této fázi stále ještě chráníme svou nezávislost, dokud nepijde výzva druhé krize. Dokud tato krize nezávislosti není plně překonána, oddaný by neměl přijímat první zasvěcení, ale vidíme, že se to často děje vlivem určitého sociálního tlaku. Na úrovni sádhu-sanga je naším úkolem naučit se řeč. Stejně jako se malé dítě učí mluvit, my ještě moc nemáme poznání, ale učíme se a opakujeme. Učení je důležité. Bez toho nemůžeme dobře rozumět procesu a ko-

munikovat. A na úrovni bhadžana-krijá se učíme jednat jako oddaní. V této fázi duchovního rozvoje je velice podstatná společnost stejně starých oddaných. Na začátku potřebujeme spíše starší oddané, ale nyní potřebujeme oddané na stejné úrovni, jako jsme my.

Toto je velice zajímavá úroveň. Na této úrovni se setkáváme s celou řadou krizí a bhadžana-krijá by si zasloužila samostatnou lekci, jak obsáhlé téma to je. Prosím buďte pozorní, protože tohle je pro nás, praktikující oddané, naprosto zásadní. Co se děje na této úrovni, je, že my praktikujeme duchovní život, ale nemáme opravdovou chuť. My nemáme hlubokou chuť ke zpívání Svatého jména, maximálně máme hlubokou chuť k přijímání prasádam. Ale kromě toho naše chuť není příliš rozvinutá. Nemáme skutečně hlubokou chuť ke čtení knih, džapě, ani k návštěvě mangala-árati a dalším duchovním praktikám.

Hledači potěšení

Jak řekl pěkně Šríla Prabhupáda, my všichni jsme potěšení hledající živé bytosti. Každá živá bytost hledá potěšení. Takže na této úrovni necítíme skutečnou hlubokou duchovní chuť, protože naše materiální podmínění je ještě příliš hluboké. Nedokážeme ještě cítit skutečnou duchovní blaženost, protože jsme příliš materiálně podmíněni. Ale přijali jsme zodpovědnost, a tak vykonáváme naše povinnosti. Co se ale na této úrovni stane, je, že začneme čerpat chuť z něčeho jiného a předstíráme, že je to duchovní chuť. Tato úroveň oddané služby je nejdůležitější a většina oddaných se nachází právě na této úrovni.

Takže někteří oddaní získávají chuť z toho, že jsou opěvováni jako velcí kazatelé. Jejich chuť ke kázání ale není čistá, mají mnohem větší chuť v tom, když jsou za to opěvováni. Další oddaní získávají chuť ze svých následovníků. A takto můžeme vidět, jak různí oddaní získávají chuť z nejrůznějších externích věcí.

Potřebujeme něco cítit, a zatím nemáme skutečnou duchovní chuť, a tak ji nahrazujeme. Tato krize je krizí nahrazování chutě. A když dochází k této substituci chutě, stane se to, že říkám, že mým cílem je láska k Bohu, ale ve skutečnosti mým cílem je mít následovníky, mým cílem je mít slávu, být známý, být opěvován jako velmi učený oddaný, upevněný ve varnášrama dharma, cokoliv vás napadne. Tohle je někde hluboko uvnitř nás a na této úrovni naším skutečným cílem není Krišna préma. Každé ráno po mangala-árati oddaní v chrámech opakují deset přestupků a na závěr říkají, že každý praktikující oddaný by se měl vyvarovat těchto přestupků, aby rychle dosáhl vytouženého cíle – Krišna prémy. A oddaní to sice opakují, ale zní to velice nepře-

svědčivě. Není to skutečné a já si vždycky říkám, že je tady něco špatně v tomto zvyku, který máme.

Poblouznění

Podívejme se ještě na tuto úroveň bhadžana-krijá, na její začátek, aništhá. My jsme entuziastičtí, cítíme se nadřazení, ostatní jsou přečti špinaví karmís, my známe tu Nejvyšší Pravdu. A tohle je zdroj našeho poblouznění, kdy to zaměňujeme za duchovní entusiasmus, ale ten se rozvíjí až později, na úrovni ništhá. A my se snažíme tento umělý entusiasmus a chuť udržet, ale nedaří se nám to. Chvilí jsme velmi entuziastičtí, chvíli vůbec. Někdy nám někdo řekne něco, co se nám nelíbí, a my odcházíme a zlobíme se na oddané, a pak nás někdo opěvuje a my zase cítíme, jak se nám ve společnosti oddaných líbí. Takže tohle je krize nedostatku duchovní chuti a substituce cíle. Uvnitř nás probíhá velmi niterný konflikt, protože oficiálně jsme přijali Krišnu jako cíl našeho snažení, ale ve skutečnosti my k Němu nechceme, ještě máme touhu si užívat tady, více či méně. A tak se staneme fanatickými a mechanicky vykoná-

váme všechny rituály a stanou se z nás pokrytci.

Když se nám tohle podaří překonat, můžeme se posunout dále k anartha-nivritti a pak na úroveň ništhá. Ale než se tam můžeme posunout, musíme projít ještě jednou krizí. Bhadžana-krijá je velmi široká. Když dojdeme k jejímu konci, jsme pokročilí oddaní, respektovaní ve společnosti, máme následovníky, každý nám volá a my si tuto pozici užíváme, to je tharanga-rangini, jsi lídr, máš moc, jsi respektovaný, protože už vykazuješ určitou stabilitu na cestě bhakti, ale ve skutečnosti, ty si stále užíváš tyhle materiální věci, protože ještě nejsi schopen si užívat věci na duchovní úrovni, tvé duchovní ego se ještě nerozvinulo na správnou úroveň. Ještě nemáš správnou duchovní chuť, protože tvé duchovní ego je ještě nezralé. A aby ses mohl posunout na další úroveň oddané služby, musíš rozpustit tuhle falešnou duchovní osobu, kterou jsi stvořil.

Pseudoidentita

Rozvinul určitou pseudoduchovní identitu. Ostatní tě respektují, považují tě za čistého oddaného, a tak

dále, ale ty se s touto iluzí nemůžeš posunout na úroveň ništhá. Žádná šance. Ništhá, to je skutečné naplnění trinád api suničéna. A Krišna nám pomáhá tuhle pseudopersonu zničit, v našem životě se objevují různé kritické situace. Může se stát, že třeba uděláte nějakou hříšnou činnost a najednou ztratíte respekt ostatních, nebo se dějí věci, kvůli kterým ostatní začnou říkat, že jste pokrytec, něco takového. Ale ve skutečnosti, tohle je naprosto podstatná věc, kterou musíte projít, je to pomoc od Krišny, abyste se stali více opravdovým.

Na úroveň ništhá můžete přijít jen se skutečnou pokorou a tolerancí, kdy dokážete respektovat každého a nechcete žádný respekt pro sebe. Tato krize je velice bolestivá. Extrémně bolestivá. Protože vaše celá pseudoduchovní identita se rozpadá, a když procházíte touto velice bolestivou transformací, stáváte se pak skutečným a opravdu pokorným služebníkem oddaných a rozvíjí se vaše chuť do této služby. A když to zvládnete, jste tam. Tohle je velice stabilní úroveň, ništhá, a z ní můžete pokračovat dál a dál. 🙏

O nezbytnosti přijetí gurua

*Když tají ledy
nezbývá než bolest v srdci
že jsem to nedokázal líp
a hlavně dřív*

Kdo je guru? Guru je někdo, kdo o nás ví víc než my sami.

A pomůže nám vymotat se ze spárů iluzorní energie, která objektivně existuje. Respektive má možnost nám ukázat, abychom ji poznali a vyvalovali se jí. A tím dokáže, abychom úspěšně završili svůj život.

Bez gurua jste schopni vyvádět jen jednu hloupost za druhou, i když to tak z našeho úhlu pohledu možná nevypadá.

Guru je někdo, kdo hlídá naši pokoru, čistotu a opravdovost.

Na druhou stranu ovšem guru není nějaká samoúčelná mystická osoba v laciném slova smyslu. Překlad slova guru je učitel. To znamená, že musíme následovat. Přesněji řečeno musíme být ochotni a také schopni následovat.

Chvála nejenom všem guruům, ale i těm, kteří dokázali takového gurua přijmout, neboť jejich životy se stávají úspěšnými.

bhakta Antonín Pavelka 🙏

Nové bistro s prasádam ve Vlašimi

Od dubna se ve Vlašimi, což je 20 km od Benešova a 15 km od farmy Krišnův dvůr, otevřelo „Bistro a farmářský obchod Gopinát“, které kromě produktů zdravé výživy, křišnodvorské mouky, mléčných výrobků a zeleniny od místních farmářů nabízí také teplá jídla s láskou obětovaná Krišnovi. Denně tady zákazníci najdou kromě klasického obědového menu, které se dá objednat i s sebou, také kofty, špízy, bramboráky, a příležitostně sushi, hamburgery a tortilly. Sladká nabídka zahrnuje koláče, palačinky, štrúdl a klasické sladké kuličky. Nové bistro a obchůdek najdete otevřené od úterý do pátku na adrese Vlašim, J. Masaryka 346. Za projektem stojí manželský pár Ačjuta Gótra dás a Tungavidjá dévi dási.

První farmářská Padajátrá

Letos se poprvé v historii v české játry konaly hned dvě Padajátry najednou: ta klasická, která letos oslavila 31. výročí, byla doplněna o „dětskou“, kterou pořádali oddaní z komunity Krišnův dvůr. Celkem za 8 dní účastníci akce překonali trasu dlouhou cca 40 km: Krišnův dvůr - Milovanice - Veliš - Vlastišov - Zvěstov - Jankovská Lhota - Pičín - Nová Ves - Krišnův dvůr. Historický vůz, který byl postaven pro českou Padajátru ještě roku 1996, střídavě táhli vůl Džanmaštám a poté Tédžas (pro něj to byla první taková zkouška). Celkem se akce zúčastnilo kolem 50 oddaných (včetně dětí), mezi nimi i Džajgurudév Prabhu, český žák Šríly Prabhupády, který denně přednášel účastníkům Padajátry ze Šrímad Bhágavatamu a během večerních představení uváděl kulturní program. Za zmín-

ku také stojí, že během akce se oddaným podařilo rozdat 17 knih Šríly Prabhupády.

První slovenská Rathajátrá

27. července se v Bratislavě uskutečnil první festival vozů v historii slovenského ISKCONu, který přilákal do půlmilionové slovenské metropole několik set oddaných ze Slovenska, Česka, Rakouska a jiných zemí Evropy, a dokonce i světa. Hlavními hosty festivalu byla celosvětově známá skupina Harinama Ruči. Vkusně vyzdobený festivalový vůz s Pánem Džagannáthem, Pánem Baladévou a Subhadrou Dévi v popředí udělal tucet kol kolem obrovské Fontány přátelství na náměstí Slobody za doprovodu extatického kirtanu, po kterém následoval kulturní program na improvizovaném pódiu. Kousek od něj oddaní z bratislavské Góvindy rozdávali prasádam, celkem rozdali 650 porcí. Nechyběl ani stan s knihami, kterých se během festivalu rozdalo více než 100 kusů.

Jubilejní, 40. ročník Trutnoff Open Air festivalu

Kulturní český multižánrový festival s disidentskou minulostí a duchovním přesahem, jehož nedílnou součástí se již před 25 lety staly kirtany oddaných, se letos konal od 22. do 25. srpna. Celkem tyto 4 dny zahrnovaly téměř 30 hodin kirtanů a bhadžanů v podání hudebníků a tanečníků z Česka, Slovenska, Polska, USA a Argentiny, které probíhaly v tzv. Krišna stanu, a také 30minutové vystoupení oddaných na hlavní festivalové scéně pod taktovkou vzácného hosta z Floridy, Bhadry prabhua. Ten měl kromě toho i půlhodinovou příležitost mluveným slovem představit základy filozofie vědomí Krišny pro návštěvníky festivalu v tzv. Undergroundovém stanu.

Tradičně kromě transcendentálních zvuků mahá-mantry mohli hosté Krišna stanu ochutnat také lahodné prasádam, jehož přípravy a distribuce se letos ujali oddaní z chrámu v Lužcích (jen sabdži se během festivalu zde

rozdalo asi 230 litrů).

Plné fungování scény a pozvání zahraničních hostů by nebylo možné bez štědrých darů sponzorů – celkem se vybralo cca 25 tisíc korun, za což by hlavní kurátor projektu, Punja Pálaka prabhu, chtěl srdečně poděkovat všem dárcům. 🙏

Kde je péče o druhé, tam je také důvěra

V březnu tohoto roku, během návštěvy Šrí Vrindávan Dhámu, jsem měl tu čest udělat rozhovor se svým duchovním učitelem, Jeho Milostí Čaitanja Čandra Čaranem Prabhuem, známým (hlavně v rusky mluvících zemích) kazatelem a autorem knih o karmě, reinkarnaci a dalších základech védské filozofie, který se s vědomím Krišny seznámil již v 80. letech. Od roku 1998 je žákem JS Džajapatáky Svámiho. Volba tématu pro mě byla jasná - Guru Mahárádž věnuje teorii a praxi budování vztahů zvláštní pozornost ve svých přednáškách, a to jak veřejných, ve kterých pravidelně seznamuje návštěvníky s védskou tradicí, tak i v rámci četných přednášek ze Šrímad Bhágavatamu, Bhagavad gíty a dalších textů gaudíja-vaišnavů.

Je zřejmé, že umění budovat vztahy je jednou z nejdůležitějších kvalifikací oddaného. Lze mistrovství v tomto oboru považovat za ukazatel úspěchu na cestě oddané služby? Znamená to, že pokud jsme zvládli umění budovat vztahy, tak budeme úspěšní i v jiných aspektech duchovního života?

Šríla Prabhupáda obecně říkal, že vědomí Krišny je věda o vztahu s Nejvyšším Pánem. Ale tento vztah přirozeně zahrnuje všechny ostatní typy vztahů. To je základ našeho hnutí, naší ideologie, naší praxe, naší vědy. A abychom tyto vztahy vybudovali, zkoumáme osobnost. Moderní psychologové se také ubírají tímto směrem - chápou, že je důležité si navzájem

porozumět. Tím, že studují, kdo je člověk, jak funguje, jeho psychologii. Ale to je jen povrchní studium - nedává hmatatelné výsledky, protože nevede do hloubky. Proto se obrácíme k Védám, které hluboce popisují, co je člověk, že Bůh je osoba a jak s Ním budovat vztah založený na službě. To je nejvyšší kvalifikace - čistá, oddaná, láskyplná služba.

Totéž platí pro oddané — princip čisté oddané služby. Tímto způsobem sloužíme Bohu – prostřednictvím oddaných. Ale to je největší problém, protože dokud existuje falešné ego a anarchy, je to těžké, může to být povrchní, čistě vnější. Ale snažíme se, snažíme a studujeme tuto vědu – nauku o vztazích.

Pokud mluvíme o praktické stránce, co je nejdůležitější v procesu budování vztahů? Stačí všem sloužit a vše bude dobré, nebo jsou tu ještě nějaká úskalí?

Pokud budeme sloužit obyčejným lidem, pak se nevyhneme vykořisťování, nějakému parazitismu. Protože každý má ahankáru: jak ten, kdo slouží, má falešné já, tak i ten, komu sloužíme. Proto jsou takové vztahy nebezpečné. Mohou postupně vést k rozdělení na vyšší a nižší. Vidíme to v moderním světě – existují prestižní a neprestižní vrstvy společnosti, jsou bohatí a chudí, hloupí a chytrí atd. Ale ve skutečnosti nejsme ani chudí, ani bohatí, ani hloupí, ani chytrí, ani muži, ani ženy – jsme duchovní bytosti. A abychom mohli komunikovat na této úrovni, potřebujeme sloužit jeden druhému, sloužit skrze Boha. Ale nejprve Bohu, a pak jeden druhému. Měli bychom se hlavně scházet, abychom zpívali Svatá jména. To je základ. A právě na tomto faktoru – s jakým nadšením společně zpíváme Svatá jména – budou záviset naše vztahy. Pokud zpíváme v extázi, začneme se vidět v pozitivním světle. Pokud bude méně extáze, bude více nespokojenosti, podezřívavosti, uvidíme více nedostatků. Pán Čaitanja nám dal sankirtan – praxi hlasitého společného zpívání, které ponoří naše smysly, mysl a inteligenci do extatického stavu, ve kterém nechceme

věnovat pozornost nedostatkům, ale chceme dělat něco pozitivního.

Když mluvíme o budování vztahů s oddanými, nejčastěji v této souvislosti přichází na mysl čtvrtý verš Nektaru pokynů: „Dávat a přijímat milodary, důvěrně vyjevovat svou mysl a důvěrně se dotazovat, přijímat prasádam a nabízet prasádam – to je šest znaků lásky, kterou si oddaní navzájem projevují.“ Dá se říci, že úspěchu v rozvoji vztahů lze dosáhnout jednoduše dodržováním tohoto vzorce? Nebo jsou ještě nějaké další aspekty, které je důležité vzít v úvahu?

To je nepochybně velmi silná metoda pro rozvoj vztahů – pokud tam je láska. Formálně tyto věci nemají takovou sílu. Musí dojít k nějaké výměně vědomí Krišny. Dostáváme

to hlavně od starších. Starší, aby nás inspiroval, může například dát přednášku a prozradit nám nějaké tajné věci. V tomto případě to funguje jako láskyplná výměna – takovému člověku chcete automaticky posloužit nebo pro něj něco udělat: položit otázku, komunikovat s ním. Je tam láska, je to přitažlivé. Ani nepřemýšlím, jestli to potřebuji nebo ne – děje se to přirozeně. Proto se říká, že od starších přijímáme vše jako milost. Neodmítáme, když nám starší nabídne prasádam – protože je tam láskyplný vztah a to nás sblíží. Pokud v této výměně není láska, pak by k výměně nemělo dojít. Mahábhárata říká, že pokud je jídlo nabízeno bez lásky, člověk by ho neměl přijímat. Láska musí být přítomná – je nejdůležitější.

Zmínil jste vztahy mezi staršími a mladšími. Pokud mluvíme o sobě rovných v kontextu principu guhjam ákhjáti pričchatí (důvěrných

výměn) - jak to udělat tak, abychom na jedné straně nikoho svými problémy nepřetěžovali, ale zároveň se nestali nástrojem manipulace v důsledku nějaké zbytečné upřímnosti?

Existují tři typy vztahů: se staršími, se sobě rovnými a s mladšími. Je třeba k nim přistupovat společně, ve vzájemné souvislosti. Samotné vztahy se sobě rovnými nebudou úspěšné – začne konkurence. Protože je běžné, že ti na stejné úrovni se vychloubají, snaží se dominovat, vtipkovat, snižovat se – jednat familiérně. To je pro ně typické. Proto je nutné uvažovat o těchto vztazích v trojici: rovní spolu komunikují a pamatují na to, že mezi nimi jsou pokyny od staršího. Například mluvíme o Śrīlovi Prabhupádovi nebo o svém duchovním učiteli – a to nás spojuje. Přátelství sobě rovných je tak udržováno přítomností staršího. Nebo děláme něco pro mladší – přemýšlíme, jak jim třeba pomoci. Tento druh

zájmu o mladší nás také spojuje. Služba starším a péče o mladší spojuje rovné. Zároveň, když se staráme o mladší, děláme to jménem sobě rovných a starších. A také sloužíme starším jménem mladších – to je třeba brát v úvahu v jednotě. Nebude to fungovat odděleně – nestačí sloužit starším, aniž byste se starali o jiné věci, nebo se přátelili se sobě rovnými odděleně, aniž byste se starali o starší a mladší, nebo odděleně kázat mladším, aniž byste se starali o starší a mladší. Tímto způsobem nezískáme žádné zmocnění ani požehnání. Pokud tyto věci oddělíme, začnou aparátchy a urážky.

Mezi nováčky, kteří teprve začínají praktikovat vědomí Krišny, lze pozorovat následující problém: člověk se snaží okamžitě zřici svého starého prostředí, aniž by měl čas vytvořit prostředí nové. A ukáže se, že jde o jakýsi zlom ve vztahu.

Jakou radu bychom měli dát takovým oddaným (a těm oddaným, kteří se o ně starají)? Jak tuto propast překlenout?

Nejdůležitější je dobré duchovní vedení pro takové oddané, kteří mohou být fanatičtí a kteří si nedokáží představit, jak spojit hmotný a duchovní život. Mají tendenci se navenek zříkat, zanedbávat rodinu, práci a zdraví. Jsou tak inspirováni, že jsou přesvědčeni, že nic víc není potřeba. Proto existují starší, kteří se o ně starají, o jejich přítomnost a budoucnost, o jejich prostředí, kteří již mají podobné zkušenosti. Na úrovni kaništha-adhikáři je velmi důležité mít duchovní vedení. Jinak to bude nebezpečné. Představte si kaništha-adhikářiho jako náboženského vůdce... Jaký je? Je to fanatik, který je v rozporu s jinými náboženstvími, vyznáními a dokonce i kulturami, aniž by jim rozuměl. To je to, co se nyní ve světě skutečně děje. Mezináboženské

ne přátelství je právě projevem tohoto trendu. Pokud kaništha-adhikári praktikuje bez vedení, existuje riziko, že začne ostatní kolem sebe ovládat a dopustí se mnoha chyb. Musí mít vedení – v tomto případě je to bezpečné.

V jedné ze svých přednášek jste řekl, že dobré, pevné vztahy se rodí z kvality dobra. V pokračování předchozí otázky: může začínající oddaný, který je stále pod vlivem nižších gun, samostatně budovat hluboké vztahy - alespoň s nováčky, jako je on? Nebo je v počáteční fázi důležité budovat vztahy především se staršími?

Aby člověk vůbec začal budovat nějaké vztahy, musí dostat milost od svých starších. Pokud mluvíme o osobních pokusech člověka, který nemá duchovní zkušenosti, pak je vybuduje podle měřítek. Doufá v reciprocitu: „Pokud jsem pro

přítele udělal něco dobrého, je povinen na oplátku něco udělat pro mě.“ A když nic nedostane, urazí se. Takové přátelství může dobře začít, ale skončit znehodnocením, už spolu nechceme komunikovat. Vztahy s člověkem v guně dobra můžete budovat výběrem správné komunikační vzdálenosti. Je důležité najít tuto komunikační vzdálenost – mírovou vzdálenost. Tím se vytvoří pevné vztahy. Nemusí si být blízcí – není nutné s člověkem nepřetržitě komunikovat, být neustále v poli jeho pozornosti, stačí k němu být laskavý. Toho lze dosáhnout pomocí vzdálenosti, protože oddaný vyšší úrovně nebude úzce komunikovat s oddanými, kteří ještě nebyli očištěni. Prostě bude přednášet, vést kirtan, odpovídat na otázky... Bude komunikovat se sobě rovnými a naslouchat starším. Toto je dobrý silný vztah, který není znečištěný negativitou, protože mluvíme pouze o Krišnovi. Neznáme se zcela, ale už se respektujeme, protože jeden má zájem naslouchat

a druhý má zájem mluvit o Krišnovi. To už nás může spojit, i když možná ještě nekomunikujeme pravidelně na hmotné úrovni – nevíme, jak se tento oddaný jmenuje, jaká je jeho rodina, jaká je jeho práce, jak je na tom zdravotně – i když to nevíme, můžeme mít dobrý vztah. No a s těmi, kteří jsou nám již rovni v pocitech, komunikujeme. Zároveň můžeme mít různé názory a různé úhly pohledu – ale zůstáváme vůči nim neutrální. A k nejužšímu a nejhlubšímu vztahu dochází, když mají oddaní stejné myšlení ve vědomí Krišny. Jak v duchovním světě mohou existovat různé strany: je strana Rádhárání a strana Čandrálí, strana gópích a maňdžarích, jsou pasácci, jsou Krišnovi rodiče – všichni mají ke Krišnovi jiný vztah a komunikují mezi sebou různými způsoby. Někteří spolu ani nechtějí komunikovat: například strany Čandrálí a Rádhárání se ani nesetkávají. Ale zároveň jsou na stejné duchovní úrovni – jsou drazí Krišnovi a Krišna je drahý jim. Proto nemůžeme bu-

dovat stejné vztahy s každým člověkem. V kvalitě dobra člověk začíná chápat tento rozdíl, nebo spíše současnou rozdílnost a jednotu: jednota je v tom, že jsme laskavě nakloněni všem, všem živým bytostem, nejen lidem. Ale hloubka vztahů závisí na našem stavu mysli a úrovni rozvoje. Pak budou silné duchovní vztahy a všichni budou šťastní.

Právě jste zmínil strany... Pokud ještě nejsme na vysoké duchovní úrovni a stále nás ovlivňuje guna karma - určuje to také náš výběr přátel a partnerů?

Ano, tomu se říká psychofyzický faktor: moje psychika je taková, guna karma je taková. Jednou žáci přišli za Prabhupádou a řekli: Šrílo Prabhupádo, my prostě nemůžeme spolupracovat - máme na všechno úplně opačné názory. Prabhupáda se na ně podíval, poslouchal a řekl: ty jdi tímto směrem, a ty - opačným. A úzce spolu nekomunikujte. Ale jakmile se očistíte, přestane to být překážkou.

To znamená, že na počáteční úrovni, pokud má oddaný například sklony jako kšatrija, bude pro něj obtížné vybudovat si hluboké vztahy se zdánlivými vaišji a bráhmány, a je důležité to brát v úvahu? Nebo ještě i dokonce na počáteční úrovni duchovní praxe naše guna karma mizí a naše společné očistné prostředí a náš společný cíl tyto rozdíly odstraňuje?

Bráhmána, kšatrija, vaišja, šúdra - to jsou pracovní vztahy. Kšatrija ovlivňuje společnost mocí a silou, vaišja penězi, šúdra vydělává prací a bráhmána svými znalostmi. Toto je varnášrama dharma. Ale z duchovního hlediska jsme si všichni rovni. Jak řekl Pán Čaitanja, nejsem ani bráhmána, ani kšatrija, ani vaišja, ani šúdra - jsem služebník služebníka služebníka. Právě na této úrovni můžeme být spolu - prostřednictvím služby. Ale v obchodní sféře musíte být opatrní. Když oddaní dělají něco společně, co se týká peněz či vedení, vše musí být regu-

lováno pomocí zákona, dokumentů, pečeti a podpisů.

A na závěr otázka o důvěře: jak se rodí a co je příčinou nedůvěry ve vztazích mezi oddanými?

Otázka důvěry je velmi důležitá, možná je nyní ve společnosti nejnaléhavější. Pokud ztratíme důvěru, objeví se první skulinka, kterou mají proniká do naší společnosti, vzniká nedůvěra. A tímto způsobem může zničit naše hnutí.

Když například něco slíbím a nedělám to, důvěra ke mně postupně slábne. Nebo mentor naslouchá svěřenci a pak někomu vypráví všechny jeho problémy - důvěra bude zničena, je to velmi bolestivé. Sebeobětování zvyšuje důvěru, ale pokud dělám něco pro svůj vlastní prospěch, důvěra klesá.

Porušení důvěrnosti, neplnění slibů - tyto projevy kvalit hmotné přírody snižují důvěru. Ale tam, kde je jagja - péče o druhé více než o sebe, kde je důvěrnost a respekt, kde je plnění slibů - důvěra poroste. 🙏

17. Ratha Yatra v Praze

Sedmnáctý ročník festivalu Ratha Yatra v Praze je za námi. Dle mnohých to byla jedna z nejvydařenějších RY, co jsme měli.

Pán Džagannáth se svými sourozenci vydatně sprchovali svou milostí všechny zúčastněné, atmosféra byla radostná, extatická a inspirující. Oddaní přijeli z Moravy, Slovenska, Německa, Anglie a určitě ještě odněkud....

Je to párty!

Vždycky si vzpomenu, když jsme byli v roce 2017 na RY v Los Angeles, kde byl tehdy její čtyřicátý první roč-

ník. Týden před festivalem tam byli všichni ponořeni v extatických přípravách a byli plni nadšení a odhodlání. A hlavně byli blažení, bez známky stresu, což mě celkem překvapilo.

Tehdy jsem mluvila se Svavásem Prabhuem (chrámovým prezidentem chrámu Nová Dváraká v Los Angeles), jak to dělá, že je tak v klidu a blažený. Když já něco organizuji, tak jsem ve stresu a nervózní.

A on mi dal pro mě tehdy překvapivou odpověď: Je to párty! :) Potom vysvětlil, že tým, který připravuje RY v L.A., už dohromady pracuje přes 30 let, dobře se znají, jsou přátelé, každý už ví, co má dělat, kdy kdo co potřebuje a jak spolupracovat.

Bylo to pro mě nepředstavitelné, ale zároveň obrovsky inspirující a krásné, jak oddaní dokáží spolupracovat tolik dlouhých let v jednom týmu. V duchu jsem si přála, aby se nám jednou něco takového povedlo i v Čechách. Protože duch spolupráce je přesně to, co je na festivalu Ratha Yatra tak výjimečné, přitažlivé a Pána Džagannátha těšící....

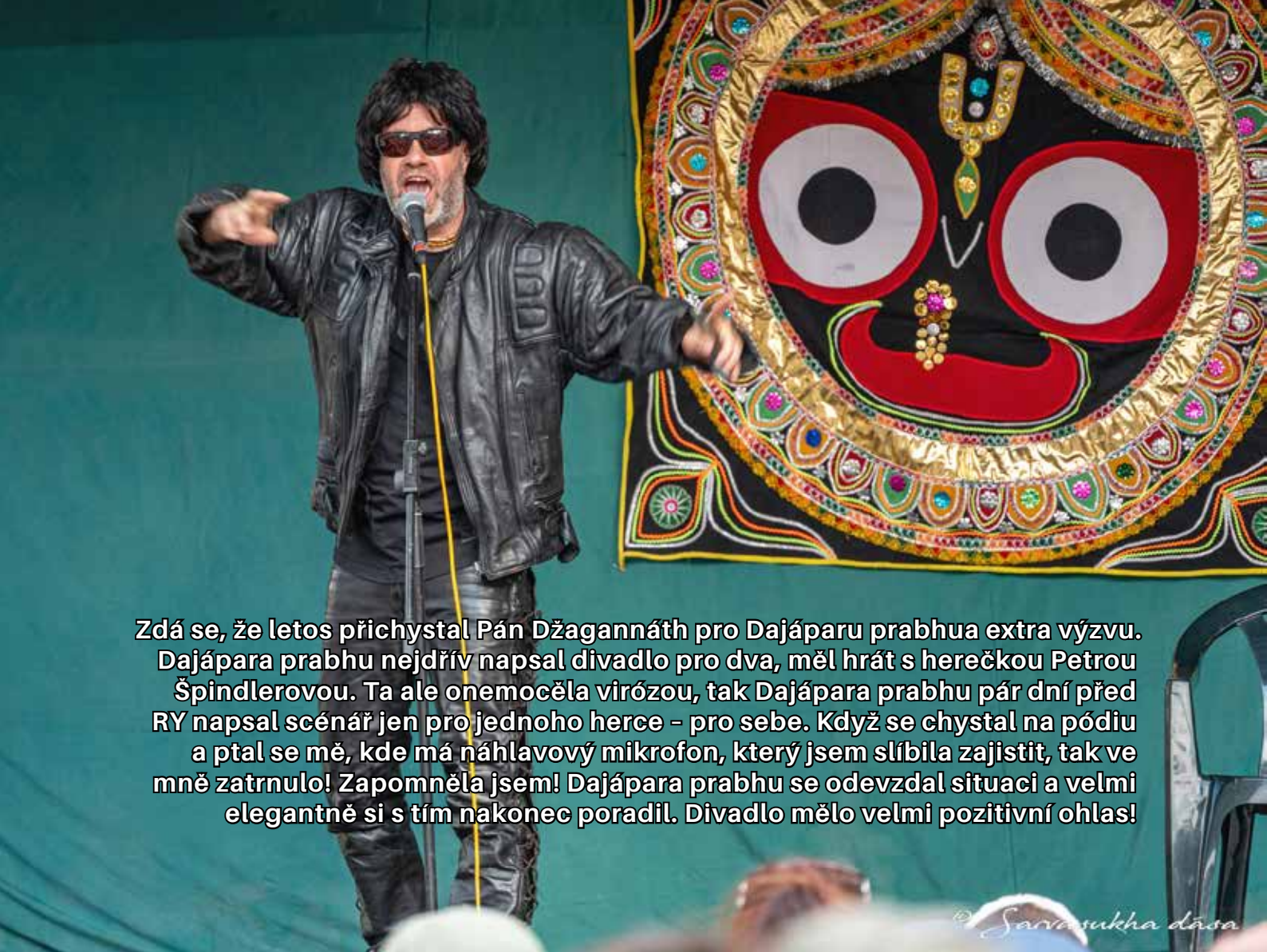
Musím přiznat, že letos poprvé po sedmnácti letech u mě nadšení z příprav a očekávání festivalu převážilo dříve dominující stres. Tajně doufám, že každý další ročník festivalu RY bude lepší a lepší a Pán Džagannáth bude stále spokojen s úsilím, které Jeho oddaní vynakládají, aby tento úžasný festival proběhl. A že jednou si v duchu řeknu: Je to párty!! :))

Díky všem!

Rádi bychom vám všem, kteří jste se zúčastnili a jakýmkoliv způsobem festival podpořili, ať finančně nebo svou službou, ze srdce poděkovali za moc pěknou spolupráci.

Rádi bychom zde vyjmenovali všechny oddané a přátele, kteří s festivalem pomohli, ale byl by to hóódně dlouhý seznam. Nicméně jak Šríla Prabhupáda říkal „Guru

Zdá se, že letos přichystal Pán Džagannáth pro Dajáparu prabhua extra výzvu. Dajápara prabhu nejdřív napsal divadlo pro dva, měl hrát s herečkou Petrou Špindlerovou. Ta ale onemocněla virózou, tak Dajápara prabhu pár dní před RY napsal scénář jen pro jednoho herce - pro sebe. Když se chystal na pódiu a ptal se mě, kde má náhlavový mikrofon, který jsem slíbila zajistit, tak ve mně zatrnulo! Zapomněla jsem! Dajápara prabhu se odevzdal situaci a velmi elegantně si s tím nakonec poradil. Divadlo mělo velmi pozitivní ohlas!

Sarasukha dāsa

Letošní festival v číslech

275 rozdaných knih
2 tisíce porcí prasádam
6 tisíc kusů mahá luglu
200 kilo ovoce
...a opravdu hodně maháprasádam

Příjem: 340 600,- Kč
Výdaj: 327 700,- Kč
Zůstatek: 12 900,- Kč bude použit
na údržbu vozu a další výdaje RY
během roku

a Pán Džagannáth“ vědí, co jste pro Ně udělali, a to je to nejdůležitější.

Mimo všechny oddané bychom rádi poděkovali za pěknou spolupráci vedoucím farmy Krišnúv dvůr, chrámu v Lužcích a Prabhupád bhavanu.

Pro nás osobně to byla velká inspirace a odměna vidět vás všechny, jak společně „sankirtanové“ dokážete pracovat a vytvořit něco tak úspěšného, jako je festival Pána Džagannátha.

Slovy samotného Pána Krišny: „Ó gópi, ani v životě dlouhém, jako je Brahmův, vám nebudu schopen splatit dluh za vaši čistou službu. Vaším stykům se Mnou se nedá nic vytknout. Vždyť jste přetály i všechna rodinná pouta, kterých je tak těžké se vzdát, jen abyste Mě mohly uctívat. Nechť jsou vám odměnou vaše slavné činnosti samotné.“ (C.c., Ádi 4.180)

Tak nějak bychom rádi vyjádřili svoji neschopnost ocenit vaši službu. Moc se omlouváme za veškeré nedostatky a chyby z naší strany, které vás mohly brzdit a deinspirovat ve vaší službě. Budeme se snažit svou službu zkvalitnit a být lepšími nástroji v tomto projektu.

Vaši služebníci Níla Mádhava dás & Rádhiká Sundarí déví dásí 🙏

Níla Mádhava dás a Rádhiká Sundarí déví dásí

Pán Džagannáth, Baladév a Subhadrá déví si na RY oblékají každý rok nové šaty šité v Indii.

dobrůtky od Anangy

&

*stará dobrá GHÍTELA v novém balení
radost a zdraví v KAŽDÉM soustu*

nákuphrou.cz

JAK KLAUS DOSTAL GÍTU

Kdyby každý politik a hlavně prezident, ale vlastně jakýkoliv vůdce společnosti, věděl jen trochu více o tom, jak moc zodpovědná a nebezpečná je být hlavou společnosti, a kolik reakcí za hříšné jednání bere dobrovolně na svá bedra, velmi pravděpodobně by si jakoukoliv kandidaturu pro příští volební období zřejmě pečlivě rozmyslel. Naštěstí jsou zde sankírtanovi oddaní, díky kterým se milostí Šríly Prabhupády neúnavně daří vyrovnávat deficit zbožného života neustálou snahou o proměnu bezbožné společnosti.

Je pak velmi inspirující vidět takové oddané neochvějně přistupovat s poselstvím Véd jak k obyčejným lidem, tak k jejich lídrům. Díky snaze takovýchto velkých duší pak každý den svítá naděje, že nejsme jako lidstvo v současnosti úplně ztraceni.

Jedním takovýmto vedoucím představitelem našeho nepatrného státu střední Evropy byl i světem velmi uznávaný politik a ekonom v jedné osobě, autor mnoha knih, taktéž bývalý ministr financí, premiér a prezident České republiky, pan Václav Klaus. Jistě tedy nemůže být náhoda, že právě on obdržel milost Šríly Prabhupády hned několikrát po sobě během své politické kariéry a pak i po ní. Už v roce 2003 během stranického mítinku dostal pan Klaus knihy od Satja Kárany prabhua a za několik málo let poté dala dokonce Rásabiháří mátádží přímo v živém televizním vysílání panu Klausovi Bhagavad-gítu. Jen naslouchání tomu, jak úžasné věci se milostí oddaných dějí, nás může přímo vtáhnout do oceánu nektaru společného zpívání Haré Krišna, jehož tak moc podstatnou a od něj se nelišící činností je rozdávání knih Šríly Prabhupády. A ještě tedy malá perlička z roku 2015....

„Rozdávali jsme knihy společně s oddanými v Ostravě a po úspěšném dni plném nektaru jsem v jeho samotném závěru narazil kousek od ostravského divadla, hned u městské knihovny na hlouček lidí. Vraceli jsme se odpoledne po sankírtanu na „naše parkoviště“, kde jsme měli zaparkovaný van. A na takové té „kafé“ venkov-

ni zahrádce seděl pan Klaus a obklopen ochrankou popisoval zájemcům, po asi své právě skončené přednášce, svou, asi právě vydanou knihu. A tak jsem prostě přímo předstoupil před pana bývalého prezidenta a nějakou speciální Krišnovou milostí nenápadně předběhl všechny ostatní čekatele na podpis. Bylo to však vcelku asi působivé, protože jsme byli v dhótí a po dni nabitém realizacemi o důležitosti našeho konání to vše vypadalo jako součást nějakého plánovaného vstupu. Nikdo sebemeně neprotestoval, ba co více – spíše každý obdivně tváří v tvář přítomné duchovní energii Nejvyššího Pána napjatě sledoval, naši prezidentskou výměnu. Mahéš prabhu ještě narychlo zaměstnal ochranku pana Klause představením dalších našich knih a já mohl tak všem dobře známému českému expolitikovi rychle věnovat alespoň životopis Šríly Prabhupády. Představil jsem se jako mnich z Haré Krišna s tím, že bych mu velmi rád věnoval tuto knihu. Pan Klaus ji vlídně přijal se slovy, která si budu určitě celý život pamatovat. „Ano, děkuji... Já ale vaše knihy znám... Má žena má dokonce v ložnici na nočním stolku Bhagavad-gítu a každý den si z ní čte...“

Naše výměna byla sice rychlá, ale velmi vstřícná a zakončena podáním rukou. A ještě tedy pro jistotu, aby snad nikdo nezůstal o milost Šríly Prabhupády ochuzen, dostala naše knihy od Mahéše prabhua i ochranka pana prezidenta.“ Sankírtan jagja kí džaj! Šríla Prabhupáda kí džaj!

V. s. Purušatraja dás

OCHRANNÝ DEŠTNÍK

Ve dvacáté páté kapitole knihy „Krišna, Nejvyšší Osobnost Božství“ nazvané „Pustošící deště ve Vrindávanu“ se dočteme, kterak Indra proklel obyvatele Vrindávanu, řka: „Všichni ve Vrindávanu budou trpět, jelikož pohrdají autoritou bohů. Nikdy nepřekonají oceán hmotného soužení, neboť zanedbali svou povinnost obětovat bohům.“

Indra obyvatelům Vrindávanu vytykal, že se nechali obalamutit žvanivým chlapcem, Krišnou, aby obětovali kopci Góvardhan a ne jemu, králi nebes, pánu dešťů. Poručil tedy mraku zvanému *samvartaka*, aby okamžitě letěl do Vrindávanu a zničil blahobyt jeho

obyvatel. Nad Vrindávanem se seskupily všechny nebezpečné mraky vedené *samvartakou*, a začalo z nich nepřetržitě a vydatně pršet. Z nebes se řinuly proudy vody, blýskalo se a hřmělo, foukal silný vítr, liják neúprosně bičoval celý kraj. Voda stoupala a postupně zaplavila celý Vrindávan i okolí.

Promáčení a prochladlí pastevci a pastevkyně, všichni obyvatelé Vrindávanu, včetně krav a telátek, vyhledali útočiště u lotosových nohou Krišny a začali se k Němu modlit: „Milý Krišno, jsi všemohoucí a Tvá milost k oddaným nezná mezí. Snažně Tě prosíme! Zachraň nás před hněvem krále nebes Indry!“ Krišna jednou rukou hbitě uchopil kopec Góvardhan, jako malé dítě vytrhne hřib z podhoubí, a součas-

ně oslovil své oddané z Vrindávanu, řka: „Moji milí bratři, Můj milý otče, Moji milí přátelé z Vrindávanu. Pojďte do bezpečí pod deštník posvátné hory Góvardhan! Nebojte se, držím ji pevně. Byli jste sužováni deštěm Indry příliš dlouho. Nyní budete pod tímto velikánským deštníkem šťastni!“

Krišna vládne všemu a všem

Je známo, že Krišna je ochránce a přítel polobohů, včetně Indry. Bylo to jen z lásky ke svým nejmilovanějším oddaným z Vrindávanu, že takto pyšného Indru pokořil. Zachránil Vrindávan před potopou nadpřirozenou silou, která je nerosovatelně větší než Indrova. Pro Krišnu není nic nemožného. Udržuje nekonečné množství vesmírů.

Proč by v jednom z těchto vesmírů nemohl udržet jednu jedinou horu? Pán Indra má sice v tomto vesmíru svrchované postavení, ale Krišna vládne všem světům, všem bohům, všem energiím (*sarva lóka mahéšvaram, parásja šaktir vividhaiva šrújaté*).

Takže když chce ve své transcendentální *lile* projevit milost svým oddaným z Vrindávanu, zdvihne nad nimi horu Góvardhan jako obrovský deštník. Indra vládne mrakům, hromům, bleskům a deštům. Varuna vládne oceánům, mořím, jezerům a řekám. Váju vládne větrům, vichřicím a uragánům.

Bláhovost!

Moderní člověk dnes bláhově věří ateistickému materialismu, který počasí vysvětluje jen jako klimatický fenomén způsobený chemickou reakcí. Nic víc. Nikdo, nebo téměř nikdo, ve vyspělém západním světě nevěří, že by klimatické podmínky na Zemi řídili Indra, Varuna a Váju. Lidé jsou skálopevně přesvědčeni, na základě údajně vědeckých důkazů, že kromě přírody a jejích inherentních zákonů počasí nikdo jiný neřídí. Je to jako letět letadlem bez pilota. Z tohoto důvodu žijí materialisté a ateisté neustále ve strachu – vesmír nikdo neřídí a počasí si dělá, co chce.

Někteří ekologicky smýšlející materialisté dnes tvrdí, že si za klimatické katastrofy můžeme částečně i sami. Mají pravdu. Ale nevědí, že

hlavními „viníky“ jsou Indra, Varuna a Váju. Tito bohové jsou odjakživa nepřátelé démonů. Pokud je naše planeta v rukou démonů, což je v současném stavu věcí v naší civilizaci víc než pravděpodobné, pak si za mnohé katastrofy skutečně můžeme sami. Vědci, politikové a filozofové jsou dnes převážně jen démoni. Jejich filozofie je démonická – po nás potopa. Žijí v přesvědčení, že Bůh neexistuje, natož aby existovali bohové a polobozi jako Indra, Varuna či Váju. Už ve školách se přeci všichni učí, že to jsou pouhé mytické, vymyšlené postavy hinduistického pantheonu, ve které věřili naši primitivní, nevzdělaní předkové.

Neustálé nebezpečí

Šrímad Bhágavatam postavení démonů popisuje jako krajně nezáviděníhodné. Démoni na nižších planetárních soustavách (*Atala, Sutala, Mahátala, Pátála lóka* – planety hadů neboli *Nágů*) sice žijí v přepychu a věčném mládí, nicméně mají stále obavy ze *sudaršan-čakry*, ohnivého disku Pána Višnu, který je kosí jako žito, zapaluje města, boří brány a zdi jejich království (ŠB 5.24.) Podobné se odehrává v současnosti, ve věku Kali (*kali-juze*) u nás na Zemi. Sice nás neosvětlují drahokamy na hlavách mohutných *Nágů*, nýbrž elektrická žárovka, ale jinak žijeme v stejném přepychu a máme také

téměř věčné mládí jako démoni na planetách *Atala* či *Mahátala*.

Máme rychlá auta s motory o sto koních, hamburgery z krav živých geneticky pěstovanou sójou, žijeme v krásných městech, bavíme se kulturou, rozptylujeme se alkoholem a kinem. Také však žijeme v neustálém nebezpečí, jako démoni na *Nágalóce*, že nás každou chvíli stihne nějaká ta *čakra*, bouře, přívalové deště, přívalové vlny, ohromné víry uragánu či tornáda, které nás pokosí jako žito, zaplaví naše města, zboří naše továrny a rafinérie, zpusťší naši ekonomiku.

Ochranný deštník

Podmíněné duše chronicky trpí třemi druhy strasti: *adhjátmika*, *adhi-bhautika*, *adhi-daivika* – utrpení způsobené vlastním tělem a myslí, utrpení způsobené jinými bytostmi a utrpení způsobené bohy. Čím větší jsme démoni, tím více se vystavujeme nebezpečí, že budeme muset víc a častěji trpět. Čím méně budeme myslet a jednat jako démoni, tím méně budeme žít v nejistotě a ohrožení. A čím více budeme pokorně a bohabojně následovat ve slépějích oddaných z Vrindávanu a vyhledávat útočiště výhradně u lotosových nohou Pána, tím větší je šance, že i nad námi Nejvyšší Osobnost Božství, Giridhári, Krišna, v osudnou chvíli podrží svůj ochranný deštník. ☺

Certifikované kurzy Bhakti šástri & žákovský kurz

Bhagavad gítá, Nektar oddanosti, Nektar pokynů a Šrí Íšópanišad

Kurz povede Tírthakara dás, který vyučuje Bhakti šástri více než deset let, například v Indii, Indonésii, Turecku a USA.

Pro více info:

Mob./Whatsapp/Telegram/Signal:

+420 736 147 292

Email: tirthakara@gmail.com

Facebook: Tirthakara

Tomas Klemenc

Padajátrá je naprostá extáze

Česká Padajátrá letos oslavila 31. výročí své existence, což je pro relativně mladý český ISKCON neuvěřitelně velké číslo. Jedním z těch, kdo se zúčastnil historicky prvního mírového pochodu (jak byla v tu dobu celá akce prezentována), byl i Álalanáth prabhu, tehdy bhakta Aleš, který se od té doby pravidelně Padajátry účastní a je svědkem rozvoje tohoto v mnoha aspektech unikátního kazatelského projektu. Ještě loni, během jubilejní 30. Padajátry, jsme udělali s Álalanáthem prabhuem tento rozhovor, ve kterém jsme nejen vzpomínali, jak to všechno začalo, ale pokusili jsme se i podívat do budoucna.

Můžeš stručně říct, jak začala první česká Padajátrá a co bylo tou hlavní inspirací?

Hlavní inspirací bylo to, že Radžarám prabhu jezdil do Indie a účastnil se indické Padajátry a pak jsme se nějakým způsobem domluvili, že uděláme Padajátru i u nás. Bylo to v roce 1993 a jmenovalo se to Kroky

k míru, šli jsme z farmy Krišnův dvůr do Českých Budějovic a zpátky – bylo to cca 300 kilometrů. Zajímavé na té Padajátre bylo, že jsme nevěděli, kde budeme spát, co vůbec bude. Měli jsme jenom mapu, na základě které byla sestavena trasa pro daný den, a šli jsme podle mapy. Večer jsme zastavili a hledali jsme místo na pře-spání – někde na louce, u potoka, u rybníka, ptali jsme se lidí, kteří nás někdy nechali přespat u nich doma. Několikrát se nám podařilo udělat malý program: něco jsme zazpívali, něco jsme řekli, rozdávali jsme prasádam – většinou kuličky. Měli jsme letáky „Kroky k míru“ – o tom, jak vytvořit mír ve světě, to znamená, že nejdřív musíme vytvořit mír v sobě. A rozdávali jsme kromě těch letáků knížky a prasádam, a zpívali jsme kirtan. Na začátku nás bylo asi dvacet a na konci asi jenom pět – protože už to bylo v září a bylo to trochu od-říkávé, jelikož jsme spali venku a koupali se v řece. Ale bylo to pěkné v tom, že jsme museli záviset na Krišnovi. Nevěděli jsme, co se stane, nevěděli jsme, kde budeme. Bylo to pěkné odevzdání se Krišnovi. Dokonce nás tam navštívil i Lókanáth Svámí.

Nic lepšího není!

A čím byl Mahárádž inspirován, kdo ho pozval, nebo co ho tam přivedlo?

To už si nevzpomínám, kdo ho pozval, ale Mahárádž nás navštívil na jeden den a řekl, že to je nejmenší Padajátrá na světě. Ale líbilo se mu to a dal nám své požehnání. To bylo všechno v rámci oslav stého výročí narození Šríly Prabhupády a Lókanáth Svámí organizoval celou kampaň oslav. Cíl byl udělat sto Padajáter po celém světě, takže ta naše česká Padajátrá byla součástí těchto sta Padajáter, které se skutečně staly.

Takže hlavní inspirací bylo to sté výročí narození Šríly Prabhupády?

Ano, to přišlo od Lókanátha Mahárádže skrze Rádžaráma prabhua.

A co vás inspirovalo s tím pak pokračovat?

V roce 1994 procházela evropská Padajátrá z Maďarska na Slovensko a do Česka, které se několik z nás taky zúčastnilo. Tam taky přijel Lókanáth Mahárádž, tentokrát do Brna, pak Padajátrá přezimovala na farmě Krišnúv dvůr a na jaře, v květnu 1995, zas vyrazila z farmy na další cestu, která byla do Polska. Byli jsme v Praze, potom jsme šli na východ přes Pardubice, Hradec Králové, Trutnov, Nový Šántipur a skončili jsme v září v Čenstochové, což je takové posvátné místo v Polsku. Další rok už jsem s nimi nešel, to už bylo v Rusku a do-

šlo se až do Moskvy, na Rudé náměstí. To byla celoevropská Padajátrá, která prošla z Belfastu v Severním Irsku až do Moskvy, kde skončila v roce 1996, což byla právě ta oslava stého výročí narození Šríly Prabhupády. A potom se to nějak stalo, že ten vůz, Božstva Šrí Šrí Nitái Gourasundara, múrti Šríly Prabhupády a celé to vybavení nějakým způsobem zůstalo nám v Česku u Rádžaráma prabhua a oddaní byli inspirováni v tom pokračovat. Takže potom se už jezdilo převážně v Česku. Převážně – protože jednou to ještě bylo v Belgii, a taky na Ukrajině a v Rusku – na Urale a v republikách Severního Kavkazu.

A to byl ten stejný vůz?

Stejný vůz s Božstvy Nitái Gourasundara a múrti Šríly Prabhupády, který se jenom renovoval.

A formát Padajátry byl od začátku stejný, jak máme teď, nebo se to měnilo?

Evropská Padajátrá fungovala stejně jako chrám – striktně ráno všichni šli na mangala áratí ve 4:30, potom džapa, gurupúdža, přednáška, a pak se vyrazilo na pochod. A nebo někdy, když to bylo v Česku během školního roku a bydleli jsme ve školách, tak se stávalo, že ty školy nás nechaly udělat ráno program pro děti. Takže celá škola, stovky dětí přišly a zpívaly s námi Haré Krišna. Něco jsme řekli o naší filozofii – že nejsme

uje Padajátrá, jak udělat
ami v sobě. Mluvili jsme
vegetariánství. Dělali jsme
večer jsme dělali goura
lá dnes. Takže bylo gou-
jsme moc vybavení, ale
filozofii a pak se zase
začalo rozvíjet - přidala
li hezky hrát na harmo-
hu z Ruska, který měl
začal postupně večerní
e teď - velice profesio-

bo to se taky měnilo ?

lo sehnat ubytování.
ciálně vítali. Přišel sta-
ky - třeba nějaké knížky
de nám třeba zaplatili

nákup bhógy. Někde ti starostové byli moc milí a příjemní a až do dneška jsem s některými v kontaktu.

Ale zdá se mi, že teď se ta nálada změnila - ten postoj obyvatelstva k Padajátrě. Co myslíš, že se stalo?

Prostě to byla jiná doba. Byly to devadesáté roky, bylo po revoluci, kterou zažil východní blok, lidé byli velice otevření, mohlo se mluvit o náboženství i na školách, což vlastně už dnes nejde. Lidé byli jiní, nebyli tak přesyceni informacemi, bylo to pro ně něco nového.

Myslíš, že máme šanci obnovit ten bývalý vztah k Padajátrám? Aby to lidé nevnímali jenom jako další harinám, na který jsou možná už zvyklí, ale jako nějaký vzácný projekt, takový mírový pochod, jak se tomu říkalo od začátku. Teď se hodně válčí a tento koncept - mírového pochodu - je myslím stále aktuální. Začínalo se to někdy v Belfastu právě kvůli válce...

Ano, to bylo symbolické propojení mezi náboženstvími - mezi katolíky a protestanty. Proto to šlo z Belfastu přes Evropu až do Moskvy. Myslím, že lidé jsou pořád otevření, vidím, že si berou knížky, mají rádi prasádam a jsou nadšení. Vidíme to každý večer na programu. Pořád to funguje, ale je potřeba dělat propagaci, aby se o tom vědělo, a nějakí lidé vždy přijdou.

A co tě osobně inspiruje účastnit se Padajátry? Je to pro tebe jen další kazatelský projekt, nebo je to výjimečná událost, na kterou se těšíš celý rok?

Na Padajátru se určitě těším celý rok. Je to ta nejlepší část roku, kdy zažíváme intenzivní vědomí Krišny a intenzivní kázání. Výhoda je v tom, že Padajátra obsahuje úplně všechno. Je tam celý ten balíček - kirtan, džapa, uctívání Božstev, ranní program, prasádam, kázání, rozdávání knih, ochrana krav. Je tam úplně všechno a my sami to můžeme zažívat, být toho součástí,

a zároveň to můžeme dávat lidem. Je to velice extatický program.

Máš nějakou vizi, jak by podle tebe mohla vypadat Padajátrá snů?

V té podobě, jak je to teď, už je to v podstatě tak, jak to má být. Program je úžasný i oddaní jsou nadšení. Můj sen by byl, kdyby ta Padajátrá šla třeba půl roku – my jsme kdysi začínali v květnu a končili v září. Takže v době, kdy je vhodné počasí, tak by Padajátrá mohla být na cestě. A pokrýt třeba znova celou Evropu. Proč jenom v Česku? Expandovat dál! Prabhupáda chtěl, aby těch Padajátrů bylo neomezeně.

A je to reálné? Nebo co tomu chybí, co potřebujeme, aby to mohlo být?

Ideální by bylo, kdybychom měli víc brahmačářích, kteří nemají nějaké povinnosti, nemusí pracovat a mohli by se věnovat jenom Padajátrě. Padajátrá ve skutečnosti je takový pojízdný chrám. Je tam zároveň program, Božstva, džapa... Všechno tam je a zároveň můžeš kázat. I finančně by se to myslím mělo pokrýt.

To by byl ideál, kdybychom měli Padajátrů půl roku nebo i celý rok.

Ale to vypadá jako sen, tolik brahmačářích nemáme...

Je to sen, ale jak říkal Prabhupáda, nemožné je ve slovníků bláznů. V Indii jsou Padajátry celý rok nepřetržitě. Lókanáth Svámí říkal, že když měli tu svoji první Padajátrou, tak jediný výdaj měli, když píchli kolo a museli zaplatit opravu, ale jinak je to nestálo ani rupii. Prostě jenom žili z toho, co jim lidé dali. Ale to je v Indii, tady u nás je to trochu těžší. Ale i taková vize by se dala uskutečnit, že by Padajátrá byla soběstačná a nemuselo se to sponzorovat.

Co bys na závěr vzkázal oddaným, hlavně těm mladým, kteří se ještě Padajátry nezúčastnili a nemají představu, jaké je to dobrodružství a zábava?

Přijďte, zažijte to a už nikdy neodejdet! Je to vyšší chuť, je to naprostá extáze – nic lepšího není! 🙏

Jaká byla Padajátrá 2024?

Jako každým rokem byla tak horká, že se nedala pít, ale tak sladká, že nešlo přestat (přeloženo do neISKCONského jazyka: byla to fuška, ale stálo to za to :-)). Pojdme se krátce podívat, jak to dopadlo v číslech:

- Rozdaných knih: 1311
- Celkem hostů na večerních vystoupeních: 1438
- Rozdaných porcí prasádam na večerních vystoupeních: 820
- Rozdaných létajících banánů: 1635

A jaká je vize na příští rok? Skončili jsme v Maršovicích u Sedlčan a budeme pokračovat v nastaveném trendu, tedy začneme v oblasti, kde jsme skončili. Půjdeme tedy směrem od Sedlčan na Příbram, Rožmitál a Rokycany. Uvidíme, jakou přesně trasu nakonec Božstva Šrí Šrí Nitáj Gaurasundara vyjeví. Dále vyladíme organizační záležitosti a registraci, která byla letos poněkud zmatená (ukazovala překročení limitu, když jsme měli ještě 10 volných míst). Na to vše se během roku zaměříme.

V neposlední řadě naplánujeme termín tak, aby se nepřekrýval s ostatními akcemi (letos to byl Šravan Kírtan kemp na Nové Gókule a Rathajátrá v Bratislavě), respektive už teď si prosím zapište předběžný termín od 13. do 22. července.

Z celého srdce bych rád poděkoval všem, kteří se letošní Padajátry zúčastnili nebo ji finančně podpořili (Muni Prija Prabhu rozjel na poslední chvíli sbírku na nové stany a za 10 dní získal finance nejen na zakoupení 3 kvalitních, zbrusu nových stanů, ale i na začátek Padajátry). Jsem moc rád, že s Vámi mohu Padajátrou dělat!

Váš služebník,
Nrisinha Čaitanja dás

Nový projekt Surabhi Kuňdž

Někteří z vás již možná slyšeli o projektu nové farmy Surabhi Kuňdž. Ráda bych tu jménem Ahimsá týmu (týmu farmy Surabhi Kuňdž) lehce představila tento úžasný projekt s velkým potenciálem.

Vprvé řadě si pojďme říct, proč název Surabhi Kuňdž. Surabhi Kuňdž je místo, kde Surabhi a Indra prováděli Gaura Bhadžan. Nachází se v Západním Bengálsku, Májápuru, na břehu řeky Džalángí. V současné době je na původním místě Surabhi Kuňdžu chrám Gaudíja Mathu. Několik let zde také pobýval Šríla Bhaktivinóda Thákura. A v neposlední řadě je to místo, které Pán Nitjánanda ustanovil jako základnu pro své kázání Náma Hatta v Bengálsku.

Surabhi Kuňdž se neliší od Surabhivanu ve Vrindávanu. Plní touhy oddaných a ten, kdo si zde postaví bhadžan kutir a provádí uctívání, se snadno pohrouží do

meditace o lotosových nohou Čaitanji Maháprabhua.

Farma Surabhi Kuňdž

Farma Surabhi Kuňdž (FSK) se nachází v obci Vlastišov, v malebném podblanickém kraji, jen 15 km od farmy Krišnův dvůr (FKD),

odtud bude 300 balíků sena a 150 balíků senáže.

Denně dávají Krišnovy kravičky na každé z farem 50 litrů mléka, tedy denně máme z obou farem kolem 100 litrů pravého ahimsá nektaru plného smetany a 9 % tuku :))

Momentálně máme dostatek ahimsá mléka, které si můžete po předchozí domluvě koupit na jedné z našich farem, nebo využít odběrné místo v Praze.

Góповé Vradža a Vamší

Toto vše zatím na FSK obhospodařují góповé bhakta Vradža Mandala Parikram (syn Varnášrama prabhua a Padmamukhí mátádží) a bhakta Vamší Gópál (syn Prijakirtiho prabhua a Lilašakti mátádží) pod vedením zkušeného zemědělce Prémadatty prabhua.

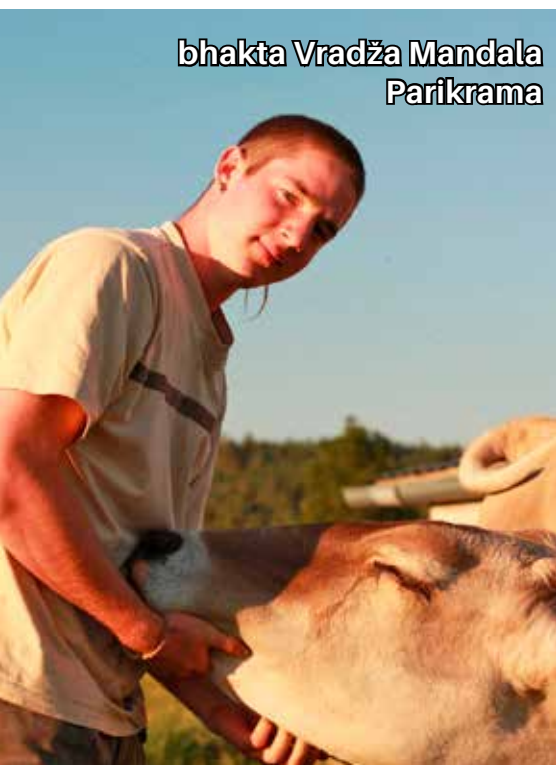
kteřá FSK zaštiťuje, a obě mají certifikát Bio/Eko.

FSK oddaní koupili v roce 2021, momentálně se hospodaří na 85 hektarech půdy, kde se pěstuje pohanka, pšenice, žito, jetel, brambory, červená řepa, mrkev, a letos

Brzy doufáme v další posily, protože ambice FSK jsou vysoké :).

Momentálně máme celkem 29 krav, z toho na FSK jich žije 14, ale farma samotná je připravena pro 100 krav!

bhakta Vradža Mandala Parikrama

bhakta Vamší Gópál

Rádi bychom naplnili cíl zajistit co nejvíce kravičkám šťastný život bez utrpení a vykořisťování, jak se na pravou ahimsá farmu sluší. K tomu ovšem potřebujeme půdu v okolí FSK a snažíme se postupně nasbírat tolik financí, abychom mohli skoupit co nejvíce přilehlých pozemků, které toto předsevzetí umožní.

Je-li vám projekt Surabhi Kuňdž farmy sympatický, můžete ho podpořit svou fyzickou nebo finanční pomocí. Můžete nám pomoci se zakoupením půdy, péčí o krávy, či s prací na poli.

Kontakty:

Nákup ahimsá mléka na FSK nebo FKD: Prémadatta dás, 739 653 451

Nákup ahimsá mléka v Praze: Sudžani dévi dásí, 773 182 300

Fyzická pomoc na FSK: Prémadatta dás, 739 653 451
bh. Vradža, 731 737 670

Finanční pomoc: Níla Mádhava dás, 603 205 991

Transparentní bankovní účet: 2901326277/2010, var. symbol: 108 - Górakša - ochrana krav. 🐄

Bhaktivaibhava Svámí

Otevřený dopis oddaným v české játre

Účelem tohoto dopisu je důrazně povzbudit naše chrámy, restaurace a jednotlivé oddané, aby nakupovali mléko a mléčné výrobky z naší vlastní farmy, a ne z obchodů a supermarketů.

Starat se o naše krávy a získávat finance na nákup potřebných zemědělských pozemků je nesmírně těžká práce. Šríla Prabhupáda nám dal pokyn, abychom měli vlastní farmy, aby oddaní mohli udržovat svá těla zdravou stravou.

Krávy v mléčném průmyslu jsou udržovány neustále březí, aby produkovaly mléko. Jsou téměř vždy uměle oplodňovány.

Telatům je odepřen přístup k mléku, které je pro ně určeno, a jsou odebírána od svých matek, které celé dny hlasitě nařikají žalem. Mladí býčci dojných plemen krav jsou prakticky „nepoužitelní“ a jsou buď zabiti krátce po narození (někdy jsou jen vyhozeni a ponecháni svému osudu, aby pomalu umírali), a nebo jsou prodáni na telecí maso (většina lidí ví, jak krutý je tento proces).

Moderní plemena dojnic jsou selektivně šlechtěna tak, aby produkovala minimálně 7 x více „přirozeného“ množství mléka, než pro které jsou jejich těla určena. Tím je jejich tělo vystaveno obrovskému stresu a zvyšuje se tím výskyt infekcí struků (mastitid). Kromě toho, že je to pro zvířata bolestivé, má to za následek, že se výrazně zvyšuje množství somatických (hnisavých) buněk v mléce, které konzumujeme.

Přibližně po 4 až 5 letech krávy již nemohou produkovat požadované množství mléka a jsou posílány na krutou porážku (stejně jako krávy chované na hovězí maso). Přirozená délka života krav je až 20 let.

Možná jste viděli tajně natočená videa, která ukazují nesmírně kruté zacházení s dojnicemi určenými na porážku, zejména nemocnými a „odepsanými kravami“, které jsou nuceny k pohybu nebo je s nimi manipulováno pomocí vysokozdvizných vozíků. Kvůli přeplněnosti farem se kravám na většině farem odsekávají ocase bez použití anestetika (ořezávání).

Proč bychom měli podporovat tyto některé výše uvedené kruté praktiky tím, že budeme utrácet peníze za nákup mléka a mléčných výrobků v obchodech?

Slýchávám směšný argument, že mléko z naší farmy je dražší. Jen proto, abychom ušetřili pár haléřů, nejsme ochotni podporovat naše vlastní farmy, ale raději budeme podporovat tyto kruté praktiky na průmyslových kravách? Naše krávy jsou šťastné a produkuje zdravé mléko. Naše farma vyžaduje velkou finanční podporu a každý haléř, který utratíte za nákup našeho mléka, bude použit na podporu tohoto farmářského projektu.

Pojďme všichni společně najít praktická řešení, jak přepravovat naše mléko do různých center a komunit oddaných v naší játre. Toto jistě potěší Šrílu Prabhupádu a Pána Krišnu.

Váš příznivec a služebník, Bhaktivaibhava Svámí

Ájurvédské byliny 2

Extrakt z neemových listů má protibakteriální, protivirové a protiplísňové účinky

Dnes bych chtěla pokračovat s praktickými informacemi o dalších užitečných ájurvédských bylinách a i o bylinách, které běžně rostou u nás a jsou tak pro nás běžně dostupné. Začnu třemi ájurvédskými bylinami pro doplnění základní ájurvédské trojky z předminulého čísla. Přidám i rostlinu, kterou lze u nás dobře pěstovat, a považuji ji za užitečnou.

Bráhmí

Začnu klasickou ájurvédskou bylinkou pro mozek a jeho správné funkce, kterou je pupečník asijský, známý také jako Bráhmí nebo Gótukóla. Používá se tam, kde chceme zvýšit inteligenci, dlouhověkost, paměť. Zpomaluje stárnutí a senilitu. Podporuje imunitní systém jak pročišťujícím, tak i regeneračním účinkem.

Zlepšuje periferní krevní oběh např. studené končetiny. Podporuje práci srdce, aniž by zvyšoval krevní tlak. Rozšiřuje cévy v hlavě a tím snižuje její bolesti. Regeneruje nervový systém, zmírňuje svalové atrofie a obrny, proto je užitečný po mozkové příhodě. Regeneruje cévy, zkvalitňuje jejich pevnost a pružnost.

Jako nervové tonikum je nejúčinnější užívání v mléčném odvaru, pro omlazení je nejlépe užívat Bráhmí s ghí. Velmi dobrou kombinací pro typ váta je užívání společně s ašvagandhou.

Dávkování se pohybuje u sušené byliny v rozmezí 3 až 30 g denně nebo jako čaj: 2 čajové lžičky spaříme 200 ml vroucí vody, vyluhujeme 10 – 12 minut a pijeme 3 x denně.

Ardžuna

Další užitečnou bylinkou, tentokrát zejména na srdeční problémy, je ardžuna (*Terminalia ardžuna*). Zde

se používá kůra, která se loupe z mladých větví a suší se při nízké teplotě (do 35°C).

Ardžuna působí jako adaptogen na výši tlaku (snižuje vysoký a zvyšuje nízký). Dále jsou u něho klinicky prokázány výsledky po použití u pacientů s angínou pectoris a u srdečního selhávání, používá se při srdeční slabosti, zánětu osrdečníku. Také zvyšuje průtok věnčitých tepen, čímž snižuje riziko infarktu a chrání před mozkovou mrtvicí. Známý je také jeho pozitivní vliv na hladinu cholesterolu.

Nejúčinnější je opět užití odvaru v mléce a denní dávka je 1 až 2 gramy sušené kůry.

Neem (nimbus)

Nedá mi to, abych se nezmínila o velmi užitečné ájurvédské bylině neem, která je sice u nás jako léčivka zakázaná, ale je možné ji používat oficiálně pro vnější použití, jako jsou koupele a přísada do kosmetiky. Tak ho lze u nás stále koupit. Je však většinou v dostatečné kvalitě, aby byla účinná i pro užití vnitřní. Vzhledem k jejím vynikajícím účinkům jako antibiotikum určitě stojí za pozornost.

Extrakt z listů má protibakteriální, protivirové a protiplísňové účinky. Neem je používán pro očistu krve, vedle toho podporuje imunitní systém a metabolismus. Dále snižuje horečku, podává se u nachlazení, bolestech v krku, chřipky, angíny a dalších nemocech, a to jak bakteriálního, virového, tak i kvasinkového původu. Užitečný je také při zánětech střev a žaludku.

Nimbový olej lisovaný za studena z plodů stromu má antiseptické účinky a pomáhá zmírnit pocit svědění, díky tomu je účinný při onemocnění kůže.

Prokázány jsou antivirové, antibakteriální a protiplísňové vlastnosti.

Neem se nesmí používat spolu s léky na ředění krve, protože zvyšuje účinnost heparinových léků. Není vhodný v těhotenství a také může zabraňovat otěhotnění.

Vzhledem k jeho velmi hořké chuti je asi nejužitečnější jeho užití v kapslích, ale někdo zvládne třeba i samotné užití prášku, kde si můžeme pomoci užíváním společně s medem, který zlepšuje léčebné účinky neemu.

Aloe vera

Na závěr se zmíním o léčivce, kterou lze pěstovat i doma v květináči. Jedná se o aloe vera (aloe pravá). Pokud si budeme někde rostlinku pořizovat, musíme si dát pozor, aby se jednalo opravdu o aloi pravou, a ne o nějaký jiný druh aloe, které se u nás také běžně prodávají jako pokojové rostliny, protože ty nám sice neublíží, ale také moc nepomohou, protože nemají takové účinky jako aloe pravá.

Pro vnitřní užití je gel z rostliny používán při zánětlivých stavech trávicího traktu, žaludečních a dvanáctníkových vředech. Pomáhá řešit také poruchy

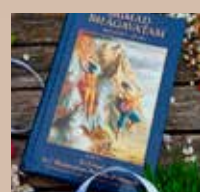
střevní činnosti, nadýmání, zácpy a průjemy, syndrom přecitlivělého střeva, chronický zánět tlustého střeva, vředy tračnicku. Posiluje trávicí oheň, pomáhá řešit potravinové alergie nebo atopický ekzém. Podporuje detoxikaci jater a celkově posiluje organizmus. Aloe působí podpůrně při procesu snižování hladiny cukru v krvi (podporuje účinek léků na cukrovku).

Známa je také svým vnějším použitím při řešení kožních problémů, jako jsou popáleniny všeho druhu, dále tonizuje pokožku a má rovněž silné antibakteriální účinky. Léčí velmi dobře povrchová poranění kůže, u hlubších poranění léčení spíše zpomaluje.

Nejvhodnější je užití aloe přímo z pěstovaných kusů v květináčích. Následující použití se vztahuje pouze na šťávu získanou z živých rostlin nebo kvalitní stabilizovanou šťávu. Nemůžeme očekávat stejný účinek od pití oblíbených aloe šťáv z obchodů, které jsou v podstatě sladké limonády s trochou aloe, kde je účinek jen velmi slabý, pokud vůbec nějaký.

Nedoporučuje se v těhotenství, ve vyšších dávkách pozor na dlouhodobé užívání kvůli hladině draslíku (aloe snižuje jeho vstřebávání).

Doporučuje se dávka čerstvého gelu přímo z rostliny nebo stabilizované šťávy 25 ml 4x denně. 🌿

**Knihy, móda,
dárky, meditace,
kosmetika, domov,
potraviny**

govindashop.cz
Soukenická 27, 110 00 Praha 1

Glastonbury 2024

Na Glastonbury jsem letos nejela poprvé. Byla jsem tam i minulý rok, to byla moje první návštěva Anglie. Takové to typicky britské počasí jsem tu ale vůbec nezažila. Během obou cest tu bylo slunečno a sprchlo asi dvakrát.

Očem je Glastonburský festival a jaké to tam je? Festival se odehrává kousek od malebného, kouzelného městečka Glastonbury. Minulý rok jsem na festival jela s tátou a městečko jsme si měli možnost projít a prozkoumat. Během chození po neznámých uličkách čarovného městečka jsme najednou uslyšeli kirtan.

Mysleli jsme, že se nám to jen zdá, vyměnili jsme si překvapené pohledy a vydali se za známým zvukem. A už za chvíli jsme se klaněli před velkým a bohatým oltářem, kde se vyjímal Božstva Krišny a polobohů jako Šiva, Ganéš a Durgá. Přivětiví oddaní nám nabídli prasádam a vyvídali, kam míříme.

Největší hudební festival v Evropě se odehrává jen kousek od tohoto kouzelného místa, takže každý hned ví, kam jdeme. A nejsme sami – na festival míří kolem 300 tisíc dalších lidí. My máme ale jiný cíl, než užívat si hudbu, drogy (s názvem, který jsem v životě neslyšela), potkat se s kamarády a propít se několika dny.

Prabhupádova mise

My máme misi! Misi, kterou nám dal Prabhupád!

Na festival přijždeme o tři dny dřív a potkáme se s dalšími dobrovolníky, kteří připravují celé město.

Když říkám město, myslím stovky barů, klubů, pódíí a stadiónů. Nechybí tu záchranáři, ochranka ani ošetřovna. Loni jsem si město s novými kamarády ke konci festivalu procházela a šli jsme pět hodin bez vidiny konce.

Tento rok jsem jela pro změnu s celou mou rodinou. Mladší brácha a mamka, kteří tu loni nebyli, začali pomalu pobírat tu atmosféru a nadšení, se kterým jsem se vrátila minulý rok domů.

Náš stan, který je na strategickém „tišším“, ale frekventovaném místě s velkým nápisem HARE KRIŠNA, je každý rok postaven již od začátků festivalu, tedy od roku 1970. Lidé si sem můžou přijít vychutnat jídlo a pití zdarma, posedět u kirtanu, vyslechnout si pár slov o Krišnovi a sdílet hezký čas s ostatními. Oddaní sem jezdí vařit pravidelně desítky litrů prasádam pro festivalové nadšence z celého světa.

Jídlo pro všechny

Já sama jsem měla možnost připojit se do kirtanu, rozdávání prasádam, krájení zeleniny a několikrát denně tancovat na pódiu Bharata Nátjam.

Tento rok jsme měli speciální posilu, a tou byl Mahávišnu Svámí, který neúnavně vedl večerní kirtany po celém městě. Stovky lidí se zastavovalo a nadšeně tancovalo v harinámu. Každý kolemjdoucí s úsměvem a nadšením přijímá Krišnu jako součást festivalu. Negativní, znechucené a nepříjemné obličejy zde člověk nepotká...

„Za odměnu“ jsme se po harinámu vydali k hlavnímu pódiu ve tvaru pyramidy, kde jsme zhlédli například Coldplay nebo Dua Lipu, letošní hlavní hvězdy Glastonbury. Vedoucí projektu Jídlo pro všechny (Food for All) v Anglii, Parašurám prabhu, tu zná snad každého, včetně několika celebrit, jako je třeba James McCartney (syn Paula McCartneyho). Ten nás přišel navštívit spolu s Youth (Martin Glover z kapely Killing Joke) a s Parou jako staří známí přijmuli prasádam a popovídali o životě.

Festival byl plný inspirace, zážitků a skvělých lidí. Pokaždé potkám lidi, kteří mi dávají inspiraci do života, a pokaždé si odnesu nové zážitky, zkušenosti a přátelství. 🙏

S harmonikou a svým slavným kloboukem Mahávišnu Svámí.

bhakta Sanátan

bhaktin Sarasvatí

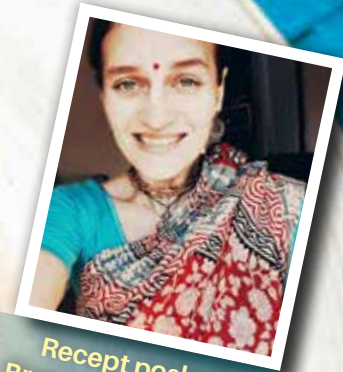
Autorka textu se svojí maminkou - Kamalou Maňďžarí děví daší.

Třetí zleva je Parašuráma prabhu, vedle něj v čepici britský hudebník a producent Martin Glover (Youth) a vedle Gloverera pak syn slavného Brouka Paula McCartneyho James.

Vedle Parašuráma prabhua (s ukulele) Lóka Sáranga prabhua.

Buchtičky s vanilkovým krémem

Recept poskytla
Bradža Rání déví dáší

Buchtičky

500 g hladké mouky
1/2 kostičky droždí
100 g třtinového cukru
1 x vanilkový cukr
130 g rozpuštěného másla
250 ml mléka

Zpracujeme těsto, které necháme nakynout, cca 1 hodinu.

Z nakynutého těsta tvoříme malé kuličky, které skládáme do předem vymazaného pekáče, a každou buchtičku potřeme ze všech stran rozpuštěným máslem. Vytvarované buchtičky v pekáči zakryjeme utěrkou a necháme kynout dalších 20 minut.

Vkládáme do trouby rozehřáté na 180 stupňů a pečeme 20 až 30 minut, dozlatova.

Vanilkový krém

1 l mléka
250 ml smetany
2 x pudinkový prášek
2 x vanilkový cukr
150 g třtinového cukru

Do misky oddělíme 300 ml mléka, ve kterém rozmícháme pudink.

Zbylé mléko se smetanou přivedeme k varu, přidáme cukr a připravený pudinkový prášek rozmíchaný v mléce. Vaříme 3 minutky.

Při servírování poprášíme moučkovým cukrem a ozdobíme mátou.

Sláskou a oddaností obětujeme
Šrí Krišnovi.